

Jurnalul Oficial al Uniunii Europene

C 437

Ediția în limba română

Comunicări și informări

Anul 60

18 decembrie 2017

Cuprins

IV Informări

INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE UNIUNII EUROPENE

Curtea de Justiție a Uniunii Europene

2017/C 437/01	Ultimele publicații ale Curții de Justiție a Uniunii Europene în <i>Jurnalul Oficial al Uniunii Europene</i> . . .	1
---------------	--	---

V Anunțuri

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

Curtea de Justiție

2017/C 437/02	Cauza C-389/15: Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 25 octombrie 2017 – Comisia Europeană/Consiliul Uniunii Europene [Acțiune în anulare — Decizia Consiliului de autorizare a începerii negocierilor referitoare la un Acord de la Lisabona privind denumirile de origine și indicațiile geografice revizuit — Articolul 3 alineatul (1) TFUE — Competență exclusivă a Uniunii — Politica comercială comună — Articolul 207 alineatul (1) TFUE — Aspecte comerciale ale proprietății intelectuale]	2
2017/C 437/03	Cauza C-467/15 P: Hotărârea Curții (Camera a patra) din 25 octombrie 2017 – Comisia Europeană/Republica Italiană [Recurs — Ajutoare de stat — Ajutor acordat de Republica Italiană producătorilor de lapte — Schemă de ajutor legată de rambursarea taxei pentru lapte — Decizie condiționată — Decizie adoptată de Consiliul Uniunii Europene în temeiul articolului 108 alineatul (2) al treilea paragraf TFUE — Regulamentul (CE) nr. 659/1999 — Articolul 1 literele (b) și (c) — Ajutor existent — Ajutor nou — Noțiuni — Modificarea unui ajutor existent cu încălcarea unei condiții care asigură compatibilitatea ajutorului cu piața internă]	3
2017/C 437/04	Cauzele conexate C-593/15 P și C-594/15 P: Hotărârea Curții (Camera a patra) din 25 octombrie 2017 – Republica Slovacă/Comisia Europeană (Recurs — Resurse proprii ale Uniunii Europene — Decizia 2007/436/CE — Răspunderea financiară a statelor membre — Pierderea anumitor taxe la import — Obligația de a plăti Comisiei Europene cuantumul corespunzător pierderii — Acțiune în anulare — Admisibilitate — Scrisoare a Comisiei Europene — Noțiunea „act atacabil”)	3

RO

2017/C 437/05	Cauza C-599/15 P: Hotărârea Curții (Camera a patra) din 25 octombrie 2017 – România/Comisia Europeană (Recurs — Resurse proprii ale Uniunii Europene — Decizia 2007/436/CE — Răspunderea financiară a statelor membre — Pierderea anumitor taxe la import — Obligația de a plăti Comisiei Europene cuantumul corespunzător pierderii — Acțiune în anulare — Admisibilitate — Scrisoare a Comisiei Europene — Noțiunea „act atacabil”)	4
2017/C 437/06	Cauza C-650/15 P: Hotărârea Curții (Camera întâi) din 25 octombrie 2017 – Polyelectrolyte Producers Group GEIE (PPG), SNF SAS/Agencia Europeană pentru Produse Chimice, Regatul Țărilor de Jos, Comisia Europeană [Recurs — Regulamentul (CE) nr. 1907/2006 (REACH) — Articolul 57 — Substanțe care prezintă motive de îngrijorare deosebită — Identificare — Articolul 2 alineatul (8) litera (b) — Excepție — Articolul 3 punctul 15 — Noțiunea „intermediar” — Acrilamidă]	5
2017/C 437/07	Cauza C-687/15: Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 25 octombrie 2017 – Comisia Europeană/Consiliul Uniunii Europene [Acțiune în anulare — Concluziile Consiliului Uniunii Europene privind Conferința mondială pentru radiocomunicații din 2015 a Uniunii Internaționale a Telecomunicațiilor — Articolul 218 alineatul (9) TFUE — Derogare de la forma juridică prevăzută — Lipsa indicării temeiului juridic]	5
2017/C 437/08	Cauza C-39/16: Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 26 octombrie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen – Belgia) – Argenta Spaarbank NV/Belgische Staat [Trimitere preliminară — Impozite pe profit — Directiva 90/435/CEE — Articolul 1 alineatul (2) și articolul 4 alineatul (2) — Societăți-mamă și filialele acestora din diferite state membre — Regim fiscal comun — Deductibilitate din profitul impozabil al societății-mamă — Dispoziții naționale menite să elimine dubla impozitare a profiturilor distribuite de filiale — Neluarea în considerare a existenței unei legături între dobânzile împrumuturilor și finanțarea participației care a generat plata unor dividende]	6
2017/C 437/09	Cauza C-90/16: Hotărârea Curții (Camera a patra) din 26 octombrie 2017 [cerere de decizie preliminară formulată de Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber) – Regatul Unit] – The English Bridge Union Limited/Commissioners for Her Majesty’s Revenue & Customs [Trimitere preliminară — Fiscalitate — Taxa pe valoarea adăugată (TVA) — Directiva 2006/112/CE — Scutirea prestațiilor de servicii strâns legate de sport — Noțiunea „sport” — Activitate caracterizată printr-o componentă fizică — Jocul de bridge simultan]	7
2017/C 437/10	Cauza C-106/16: Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 25 octombrie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de Sąd Najwyższy – Polonia) – Procedură inițiată de POLBUD – WYKONAWSTWO sp. z o.o., în lichidare (Trimitere preliminară — Libertatea de stabilire — Transformare transfrontalieră a unei societăți — Transferare a sediului social fără transferarea sediului real — Refuzul radierii din registrul comerțului — Reglementare națională care condiționează radierea din registrul comerțului de dizolvarea societății la finalul unei proceduri de lichidare — Domeniul de aplicare al libertății de stabilire — Restricție privind libertatea de stabilire — Protecția intereselor creditorilor, ale asociațiilor minoritari și ale salariaților — Combaterea practicilor abuzive)	7
2017/C 437/11	Cauza C-195/16: Hotărârea Curții (Camera a doua) din 26 octombrie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de Amtsgericht Kehl – Germania) – Procedură penală privind pe I [Trimitere preliminară — Transport — Permis de conducere — Directiva 2006/126/CE — Articolul 2 alineatul (1) — Recunoaștere reciprocă a permiselor de conducere — Noțiunea „permis de conducere” — Certificat care atestă promovarea examenului de obținere a permisului de conducere (CEPC) și care îl autorizează pe titularul său să conducă pe teritoriul statului membru care l-a eliberat înainte de înmânarea permisului de conducere definitiv — Situație în care titularul CEPC conduce un vehicul într-un alt stat membru — Obligația de a recunoaște CEPC — Sancțiuni impuse titularului CEPC pentru conducerea unui vehicul în afara teritoriului statului membru care a eliberat CEPC menționat — Proporționalitate]	8
2017/C 437/12	Cauza C-201/16: Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 25 octombrie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de Verwaltungsgerichtshof – Austria) – Majid Shiri, cunoscut și sub numele de Madzhdi Shiri [Trimitere preliminară — Regulamentul (UE) nr. 604/2013 — Determinarea statului membru responsabil de examinarea unei cereri de protecție internațională prezentate într-unul dintre statele membre de către un resortisant al unei țări terțe — Articolul 27 — Cale de atac — Întinderea controlului jurisdicțional — Articolul 29 — Termen pentru efectuarea transferului — Neexecutarea transferului în termenul prevăzut — Obligațiile statului membru responsabil — Transfer de responsabilitate — Cerința adoptării unei decizii a statului membru responsabil]	9

2017/C 437/13	Cauza C-347/16: Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 26 octombrie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de Administrativen sad Sofia-grad – Bulgaria) – Balgarska energiyana borsa AD (BEB)/Komisia za energiyno i vodno regulirane (KEVR) [Trimitere preliminară — Articolele 101 și 102 TFUE — Directiva 2009/72/CE — Articolele 9, 10, 13 și 14 — Regulamentul (CE) nr. 714/2009 — Articolul 3 — Regulamentul (UE) nr. 1227/2011 — Articolul 2 punctul 3 — Regulamentul (UE) 2015/1222 — Articolul 1 alineatul (3) — Certificarea și desemnarea unui operator de transport și de sistem independent — Limitarea numărului de titulari de licențe de transport de electricitate pe teritoriul național]	10
2017/C 437/14	Cauza C-407/16: Hotărârea Curții (Camera a șasea) din 26 octombrie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de Augstākā tiesa – Letonia) – „Aqua Pro” SIA/Valsts ieņēmumu dienests [Trimitere preliminară — Uniune vamală — Codul vamal comunitar — Articolul 220 alineatul (1) și alineatul (2) litera (b) — Recuperare ulterioară a taxelor la import sau la export — Noțiunea „înscriserie în evidența contabilă a taxelor la import” — Decizie a autorității vamale competente — Termen de introducere a unei cereri de rambursare sau de remitere — Obligație de a transmite cauza Comisiei Europene — Elemente de probă în cazul unei căi de atac împotriva unei decizii a autorității competente a statului membru de import]	11
2017/C 437/15	Cauzele conexate C-454/16 P-C-456/16 P și C-458/16 P: Hotărârea Curții (Camera a șasea) din 26 octombrie 2017 – Global Steel Wire, SA (C-454/16 P), Moreda-Riviere Trefilerías SA (C-455/16 P), Trefilerías Quijano SA (C-456/16 P), Trenzas y Cables de Acero PSC SL (C-458/16 P)/Comisia Europeană [Recurs — Regulamentul (CE) nr. 1/2003 — Concurență — Înțelegeri — Piața europeană a oțelului pentru precomprimare — Încălcarea articolului 101 TFUE — Amenzi — Orientările din 2006 privind calcularea cuantumului amenzilor — Punctul 35 — Capacitate de plată — Nouă cerere de reducere a cuantumului amenzii ca urmare a lipsei capacității de plată — Scrisoare de respingere — Cale de atac împotriva acestei scrisori — Admisibilitate]	13
2017/C 437/16	Cauzele conexate C-457/16 P și C-459/16 P-C-461/16 P: Hotărârea Curții (Camera a șasea) din 26 octombrie 2017 – Global Steel Wire, SA (C-457/16 P), Trenzas y Cables de Acero PSC SL (C-459/16 P), Trefilerías Quijano SA (C-460/16 P), Moreda-Riviere Trefilerías SA (C-461/16 P)/Comisia Europeană [Recurs — Regulamentul (CE) nr. 1/2003 — Concurență — Înțelegeri — Piața europeană a oțelului pentru precomprimare — Încălcarea articolului 101 TFUE — Imputabilitatea comportamentului ilicit al unor filiale societății-mamă — Noțiunea „întreprindere” — Indicii ale existenței unei unități economice — Presupunție de exercitare efectivă a unei influențe determinante — Succesiune de întreprinderi — Cuantumul amenzii — Capacitate contributivă — Condiții — Respectarea dreptului la apărare]	13
2017/C 437/17	Cauza C-534/16: Hotărârea Curții (Camera a noua) din 26 octombrie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de Najvyšší súd Slovenskej republiky – Slovacia) – Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky/BB construct s. r. o. [Trimitere preliminară — Taxa pe valoarea adăugată (TVA) — Directiva 2006/112/CE — Înscriserie în registrul persoanelor impozabile în scopuri de TVA — Legislație națională care impune constituirea unei garanții — Combaterea fraudei — Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene — Libertatea de a desfășura o activitate comercială — Principiul nediscriminării — Principiul ne bis in idem — Principiul neretroactivității]	14
2017/C 437/18	Cauza C-505/17 P: Recurs introdus la 18 august 2017 de Groupe Léa Nature împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a șasea) din 8 iunie 2017 în cauza T-341/13 RENV, Groupe Léa Nature/Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală	15
2017/C 437/19	Cauza C-548/17: Cerere de decizie preliminară introdusă de Bundesfinanzhof (Germania) la 21 septembrie 2017 – Finanzamt Goslar/baumgarten sports & more GmbH	16
2017/C 437/20	Cauza C-552/17: Cerere de decizie preliminară introdusă de Bundesfinanzhof (Germania) la 21 septembrie 2017 – Alpenchalets Resorts GmbH/Finanzamt München Abteilung Körperschaften	16
2017/C 437/21	Cauza C-558/17 P: Recurs introdus la 22 septembrie 2017 de OZ împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a șasea) din 13 iulie 2017 în cauza T-607/16, OZ/Banca Europeană de Investiții	17
2017/C 437/22	Cauza C-562/17: Cerere de decizie preliminară introdusă de Audiencia Nacional (Spania) la 25 septembrie 2017 – Nestrade S.A./Agencia Estatal de la Administración Tributaria (AEAT) și Tribunal Económico-Administrativo Central (TEAC)	19
2017/C 437/23	Cauza C-575/17: Cerere de decizie preliminară introdusă de Conseil d'État (Franța) la 28 septembrie 2017 – Sofina SA, Rebelco SA, Sidro SA/Ministre de l'Action et des Comptes publics	19

2017/C 437/24	Cauza C-590/17: Cerere de decizie preliminară formulată de Cour de cassation (Franța) la 12 octombrie 2017 – Henri Pouvin, Marie Dijoux, căsătorită Pouvin/Electricité de France (EDF)	20
2017/C 437/25	Cauza C-595/17: Cerere de decizie preliminară introdusă de Cour de cassation (Franța) la 16 octombrie 2017 – Apple Sales International, Apple Inc., Apple retail France EURL/MJA, în calitate de lichidator al eBizcuss.com (eBizcuss)	21
2017/C 437/26	Cauza C-596/17: Cerere de decizie preliminară introdusă de Conseil d'État (Franța) la 16 octombrie 2017 – Japan Tobacco International SA, Japan Tobacco International France SAS/Premier ministre, Ministre de l'Action et des Comptes publics, Ministre des Solidarités et de la Santé	22
2017/C 437/27	Cauza C-600/17: Cerere de decizie preliminară introdusă de Giudice di pace di Roma (Italia) la 16 octombrie 2017 – Pina Cipollone/Ministero della Giustizia	22
2017/C 437/28	Cauza C-602/17: Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunal de première instance de Liège (Belgia) la 19 octombrie 2017 – Benoît Sauvage, Kristel Lejeune/État belge	23
2017/C 437/29	Cauza C-603/17: Cerere de decizie preliminară introdusă de Supreme Court of the United Kingdom la 20 octombrie 2017 – Peter Bosworth, Colin Hurley/Arcadia Petroleum Limited și alții	24

Tribunalul

2017/C 437/30	Cauza T-627/15: Hotărârea Tribunalului din 7 noiembrie 2017 – Frame/EUIPO – Bianca-Moden (BIANCALUNA) [„Marcă a Uniunii Europene — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene verbale BIANCALUNA — Marca națională figurativă anterioară bianca — Economie de procedură — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Identitatea produselor — Similitudinea semnelor — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenit articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001]”]	26
2017/C 437/31	Cauza T-628/15: Hotărârea Tribunalului din 7 noiembrie 2017 – Frame/EUIPO – Bianca-Moden (Biancaluna) [„Marcă a Uniunii Europene — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene figurative Biancaluna – Respingere — Marca națională figurativă anterioară bianca — Motiv relativ de refuz — Lipsa riscului de confuzie — Identitatea produselor — Similitudinea semnelor — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenit articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001]”]	26
2017/C 437/32	Cauza T-42/16: Hotărârea Tribunalului din 8 noiembrie 2017 – De Nicola/Consiliul și Curtea de Justiție a Uniunii Europene („Răspundere extracontractuală — Funcție publică — Personalul BEI — Directive privind terapiile cu laser — Articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale — Termen rezonabil — Nerespectarea normelor privind procesul echitabil — Prejudiciu material — Prejudiciu moral — Concluzii formulate de reclamant în cadrul unei cauze pendinte în fața Tribunalului Funcției Publice — Trimitere parțială a cauzei la Tribunal”)	27
2017/C 437/33	Cauza T-99/16: Hotărârea Tribunalului din 8 noiembrie 2017 – De Nicola/Curtea de Justiție a Uniunii Europene („Răspundere extracontractuală — Funcție publică — Personalul BEI — Hărțuire morală — Nerespectarea normelor procesului echitabil — Articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale — Termen rezonabil — Cereri de despăgubire formulate în cadrul unei acțiuni aflate pe rolul Tribunalului Funcției Publice — Trimitere parțială a cauzei spre rejudecare Tribunalului”)	28

2017/C 437/34	Cauza T-144/16: Hotărârea Tribunalului din 7 noiembrie 2017 – Mundipharma/EUIPO – Multipharma (MULTIPHARMA) [„Marcă a Uniunii Europene — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene verbale MULTIPHARMA — Marca Uniunii Europene verbale anterioare MUNDIPHARMA — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”]	29
2017/C 437/35	Cauza T-754/16: Hotărârea Tribunalului din 8 noiembrie 2017 – Oakley/EUIPO – Xuebo Ye (Reprezentarea unei elipse discontinue) [„Marcă a Uniunii Europene — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene figurative reprezentând o siluetă în formă de elipsă discontinuă — Marca Uniunii Europene figurativă anterioară care reprezintă o elipsă — Motive relative de refuz — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) și alineatul (5) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenit articolul 8 alineatul (1) litera (b) și alineatul (5) din Regulamentul (UE) 2017/1001]”]	29
2017/C 437/36	Cauza T-776/16: Hotărârea Tribunalului din 8 noiembrie 2017 – Isocell/EUIPO – iCell (iCell.) [„Marcă a Uniunii Europene — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene figurative iCell. — Marca Uniunii Europene verbală anterioară Isocell, marca internațională verbală anterioară Isocell și mărcile verbale anterioare internațională și națională ISOCELL — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [în prezent articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) nr. 2017/1001]”]	30
2017/C 437/37	Cauza T-777/16: Hotărârea Tribunalului din 8 noiembrie 2017 – Isocell/EUIPO – iCell (iCell. Insulation Technology Made in Sweden) [„Marcă a Uniunii Europene — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene figurative iCell. Insulation Technology Made in Sweden — Marca Uniunii Europene verbală anterioară Isocell, marca internațională verbală anterioară Isocell și mărcile internațională și națională verbale anterioare ISOCELL — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenit articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001]”]	31
2017/C 437/38	Cauza T-80/17: Hotărârea Tribunalului din 8 noiembrie 2017 – Steiniger/EUIPO – ista Deutschland (IST) [„Marcă a Uniunii Europene — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene figurative IST — Marca Uniunii Europene figurativă anterioară ISTA — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Public relevant — Similitudinea produselor și a serviciilor — Similitudinea semnelor — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenit articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001]”]	31
2017/C 437/39	Cauza T-623/17: Acțiune introdusă la 11 septembrie 2017 – Previsión Sanitaria Nacional, PSN, Mutua de Seguros y Reaseguros a Prima Fija/SRB	32
2017/C 437/40	Cauza T-657/17: Acțiune introdusă la 27 septembrie 2017 – Anabi Blanga/ EUIPO – Polo/Lauren (HPC POLO)	33
2017/C 437/41	Cauza T-667/17: Acțiune introdusă la 21 septembrie 2017 – Alkarim for Trade and Industry LLC/ Consiliul	33
2017/C 437/42	Cauza T-698/17: Acțiune introdusă la 11 octombrie 2017 – Man Truck & Bus/EUIPO – Halla Holdings (MANDO)	35
2017/C 437/43	Cauza T-703/17: Acțiune introdusă la 12 octombrie 2017 – Cipru/EUIPO – Papouis Dairies (Papouis Halloumi)	35
2017/C 437/44	Cauza T-708/17: Acțiune introdusă la 12 octombrie 2017 – OPS Újpesti/Comisia	36
2017/C 437/45	Cauza T-709/17: Acțiune introdusă la 13 octombrie 2017 – M-Sansz/Comisia	37
2017/C 437/46	Cauza T-710/17: Acțiune introdusă la 13 octombrie 2017 – Lux-Rehab Non-Profit/Comisia	38

2017/C 437/47	Cauza T-712/17: Acțiune introdusă la 9 octombrie 2017 – Ntolas/EUIPO – General Nutrition Investment (GN Laboratories)	40
2017/C 437/48	Cauza T-713/17: Acțiune introdusă la 14 octombrie 2017 – Motex/Comisia	40
2017/C 437/49	Cauza T-714/17: Acțiune introdusă la 10 octombrie 2017 – Aeris Invest/SRB	42
2017/C 437/50	Cauza T-97/17: Ordonanța Tribunalului din 25 octombrie 2017 – Franmax/EUIPO – R. Seelig & Hille (her-bea)	42

IV

*(Informări)*INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE
UNIUNII EUROPENE

CURTEA DE JUSTIȚIE A UNIUNII EUROPENE

Ultimele publicații ale Curții de Justiție a Uniunii Europene în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*
(2017/C 437/01)

Ultima publicație

JO C 424, 11.12.2017

Publicații anterioare

JO C 412, 4.12.2017

JO C 402, 27.11.2017

JO C 392, 20.11.2017

JO C 382, 13.11.2017

JO C 374, 6.11.2017

JO C 369, 30.10.2017

Aceste texte sunt disponibile pe
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Anunțuri)

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

CURTEA DE JUSTIȚIE

Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 25 octombrie 2017 – Comisia Europeană/Consiliul Uniunii Europene

(Cauza C-389/15) ⁽¹⁾

[Acțiune în anulare — Decizia Consiliului de autorizare a începerii negocierilor referitoare la un Acord de la Lisabona privind denumirile de origine și indicațiile geografice revizuit — Articolul 3 alineatul (1) TFUE — Competență exclusivă a Uniunii — Politica comercială comună — Articolul 207 alineatul (1) TFUE — Aspecte comerciale ale proprietății intelectuale]

(2017/C 437/02)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: F. Castillo de la Torre, J. Guillem Carrau, B. Hartmann, A. Lewis și M. Kocjan, agenți)

Intervenient în susținerea reclamantei: Parlamentul European (reprezentanți: J. Etienne, A. Neergaard și R. Passos, agenți)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene (reprezentanți: M. Balta și F. Florindo Gijón, agenți)

Intervenienți în susținerea pârâtului: Republica Cehă (reprezentanți: M. Hedvábná și K. Najmanová, M. Smolek și J. Vlácil, agenți), Republica Federală Germania (reprezentanți: T. Henze și J. Techert, agenți), Republica Elenă (reprezentant: M. Tassopoulou, agent), Regatul Spaniei (reprezentant: M. A. Sampol Pucurull, agent), Republica Franceză (reprezentanți: G. de Bergues, D. Colas, F. Fize, B. Fodda și D. Segoin, agenți), Republica Italiană (reprezentanți: G. Palmieri, agent, asistată de S. Fiorentino, avvocato dello Stato), Ungaria (reprezentanți: M. Bóra, Z. Fehér și G. Koós, agenți), Regatul Țărilor de Jos (reprezentanți: M. Bulterman, M. Gijzen și B. Koopman, agenți), Republica Austria (reprezentant: C. Pesendorfer, agent), Republica Portugheză (reprezentanți: M. Figueiredo, L. Inez Fernandes și M. L. Duarte, agenți), Republica Slovacă (reprezentant: M. Kianička, agent), Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord (reprezentanți: C. Brodie și D. Robertson, agenți)

Dispozitivul

- 1) Anulează Decizia 8512/15 a Consiliului din 7 mai 2015 de autorizare a începerii negocierilor referitoare la un Acord de la Lisabona privind denumirile de origine și indicațiile geografice revizuit, în măsura în care se referă la domenii care țin de competența Uniunii Europene.
- 2) Menține efectele Deciziei 8512/15 până la intrarea în vigoare, într-un termen rezonabil care nu poate depăși șase luni de la data pronunțării prezentei hotărâri, a unei decizii a Consiliului Uniunii Europene întemeiate pe articolele 207 și 218 TFUE.
- 3) Consiliul Uniunii Europene este obligat la plata cheltuielilor de judecată.

- 4) Republica Cehă, Republica Federală Germania, Republica Elenă, Regatul Spaniei, Republica Franceză, Republica Italiană, Ungaria, Regatul Țărilor de Jos, Republica Austria, Republica Portugheză, Republica Slovacă, Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord, precum și Parlamentul European suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 311, 21.9.2015.

**Hotărârea Curții (Camera a patra) din 25 octombrie 2017 – Comisia Europeană/Republica Italiană
(Cauza C-467/15 P) ⁽¹⁾**

[Recurs — Ajutoare de stat — Ajutor acordat de Republica Italiană producătorilor de lapte — Schemă de ajutor legată de rambursarea taxei pentru lapte — Decizie condiționată — Decizie adoptată de Consiliul Uniunii Europene în temeiul articolului 108 alineatul (2) al treilea paragraf TFUE — Regulamentul (CE) nr. 659/1999 — Articolul 1 literele (b) și (c) — Ajutor existent — Ajutor nou — Noțiuni — Modificarea unui ajutor existent cu încălcarea unei condiții care asigură compatibilitatea ajutorului cu piața internă]

(2017/C 437/03)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Recurentă: Comisia Europeană (reprezentanți: V. Di Bucci și P. Němečková, agenți)

Cealaltă parte din procedură: Republica Italiană (reprezentanți: G. Palmieri, agent, asistat de S. Fiorentino și P. Grasso, agenți)

Dispozitivul

- 1) Anulează punctele 1, 2 și 4 din dispozitivul Hotărârii Tribunalului Uniunii Europene din 24 iunie 2015, Italia/Comisia (T-527/13, EU:T:2015:429).
- 2) Respinge acțiunea formulată de Republica Italiană în fața Tribunalului Uniunii Europene în cauza T-527/13.
- 3) Republica Italiană suportă, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, și pe cele efectuate de Comisia Europeană, aferente atât procedurii în primă instanță, cât și celei de recurs.

⁽¹⁾ JO C 406, 7.12.2015.

**Hotărârea Curții (Camera a patra) din 25 octombrie 2017 – Republica Slovacă/Comisia Europeană
(Cauzele conexate C-593/15 P și C-594/15 P) ⁽¹⁾**

(Recurs — Resurse proprii ale Uniunii Europene — Decizia 2007/436/CE — Răspunderea financiară a statelor membre — Pierderea anumitor taxe la import — Obligația de a plăti Comisiei Europene cuantumul corespunzător pierderii — Acțiune în anulare — Admisibilitate — Scrisoare a Comisiei Europene — Noțiunea „act atacabil”)

(2017/C 437/04)

Limba de procedură: slovacă

Părțile

Recurentă: Republica Slovacă (reprezentant: B. Ricziová, agent)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană (reprezentanți: A. Caeiros, A. Tokár, G.-D. Balan și Z. Malůšková, agenți)

Interveniente în susținerea recurente: Republica Cehă (reprezentanți: M. Smolek, J. Vlácil și T. Müller, agenți), Republica Federală Germania (reprezentanți: T. Henze și K. Stranz, agenți), România (reprezentanți: R.-H. Radu, M. Chicu și A. Wellman, agenți)

Dispozitivul

- 1) Respinge recursurile.
- 2) Republica Slovacă suportă, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, și pe cele efectuate de Comisia Europeană.
- 3) Republica Cehă, Republica Federală Germania și România suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 27, 25.1.2016.

Hotărârea Curții (Camera a patra) din 25 octombrie 2017 – România/Comisia Europeană

(Cauza C-599/15 P) ⁽¹⁾

(Recurs — Resurse proprii ale Uniunii Europene — Decizia 2007/436/CE — Răspunderea financiară a statelor membre — Pierderea anumitor taxe la import — Obligația de a plăti Comisiei Europene cuantumul corespunzător pierderii — Acțiune în anulare — Admisibilitate — Scrisoare a Comisiei Europene — Noțiunea „act atacabil”)

(2017/C 437/05)

Limba de procedură: româna

Părțile

Recurentă: România (reprezentanți: R. H. Radu, M. Chicu și A. Wellman, agenți)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană (reprezentanți: G.-D. Balan, A. Caeiros, A. Tokár și Z. Malůšková, agenți)

Interveniente în susținerea reclamantei: Republica Cehă (reprezentanți: M. Smolek, J. Vlácil și T. Müller, agenți), Republica Federală Germania (reprezentanți: T. Henze și K. Stranz, agenți), Republica Slovacă (reprezentant: B. Ricziová, agent)

Dispozitivul

- 1) Respinge recursul.
- 2) România suportă, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, și pe cele efectuate de Comisia Europeană.
- 3) Republica Cehă, Republica Federală Germania și Republica Slovacă suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 38, 1.2.2016.

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 25 octombrie 2017 – Polyelectrolyte Producers Group GEIE (PPG), SNF SAS/Agenția Europeană pentru Produse Chimice, Regatul Țărilor de Jos, Comisia Europeană

(Cauza C-650/15 P) ⁽¹⁾

[Recurs — Regulamentul (CE) nr. 1907/2006 (REACH) — Articolul 57 — Substanțe care prezintă motive de îngrijorare deosebită — Identificare — Articolul 2 alineatul (8) litera (b) — Excepție — Articolul 3 punctul 15 — Noțiunea „intermediar” — Acrilamidă]

(2017/C 437/06)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Recurente: Polyelectrolyte Producers Group GEIE (PPG), SNF SAS (reprezentanți: E. Mullier și R. Cana, avocați, D. Abrahams, barrister)

Celelalte părți din procedură: Agenția Europeană pentru Produse Chimice (reprezentanți: M. Heikkilä și M. W. Broere, agenți, asistați de J. Stuyck și S. Raes, avocați), Regatul Țărilor de Jos (reprezentanți: M. Bulterman și B. Koopman, agenți), Comisia Europeană (reprezentanți: K. Talabér-Ritz, E. Manhaeve, K. Mifsud-Bonnici și D. Kukovec, agenți)

Dispozitivul

- 1) Respinge recursul.
- 2) Obligă Polyelectrolyte Producers Group GEIE (PPG) și SNF SAS să suporte, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, pe cele efectuate de Agenția Europeană pentru Produse Chimice (ECHA).
- 3) Regatul Țărilor de Jos și Comisia Europeană suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 48, 8.2.2016.

Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 25 octombrie 2017 – Comisia Europeană/Consiliul Uniunii Europene

(Cauza C-687/15) ⁽¹⁾

[Acțiune în anulare — Concluziile Consiliului Uniunii Europene privind Conferința mondială pentru radiocomunicații din 2015 a Uniunii Internaționale a Telecomunicațiilor — Articolul 218 alineatul (9) TFUE — Derogare de la forma juridică prevăzută — Lipsa indicării temeiului juridic]

(2017/C 437/07)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: L. Nicolae și F. Erlbacher, agenți)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene (reprezentanți: I. Șulce, J.-P. Hix și O. Segnana, agenți)

Interveniente în susținerea pârâtului: Republica Cehă (reprezentanți: M. Smolek, J. Vlácil și M. Hedvábná, agenți), Republica Federală Germania (reprezentanți: T. Henze și K. Stranz, agenți), Republica Franceză (reprezentanți: F. Fize, G. de Bergues, B. Fodda și D. Colas, agenți), Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord (reprezentanți: C. Brodie, M. Holt și D. Robertson, agenți, asistați de J. Holmes, barrister)

Dispozitivul

- 1) Anulează Concluziile Consiliului Uniunii Europene, adoptate la 26 octombrie 2015 cu ocazia celei de a 3419-a sesiuni a acestuia de la Luxemburg, privind Conferința mondială pentru radiocomunicații din 2015 (WRC 15) a Uniunii Internaționale a Telecomunicațiilor (UIT).
- 2) Obligă Consiliul Uniunii Europene la plata cheltuielilor de judecată.
- 3) Republica Cehă, Republica Federală Germania, Republica Franceză și Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 68, 22.2.2016.

Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 26 octombrie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen – Belgia) – Argenta Spaarbank NV/Belgische Staat

(Cauza C-39/16) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară — Impozite pe profit — Directiva 90/435/CEE — Articolul 1 alineatul (2) și articolul 4 alineatul (2) — Societăți-mamă și filialele acestora din diferite state membre — Regim fiscal comun — Deductibilitate din profitul impozabil al societății-mamă — Dispoziții naționale menite să elimine dubla impozitare a profiturilor distribuite de filiale — Neluarea în considerare a existenței unei legături între dobânzile împrumuturilor și finanțarea participației care a generat plata unor dividende]

(2017/C 437/08)

Limba de procedură: neerlandeza

Instanța de trimitere

Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Argenta Spaarbank NV

Pârât: Belgische Staat

Dispozitivul

- 1) Articolul 4 alineatul (2) din Directiva 90/435/CEE a Consiliului din 23 iulie 1990 privind regimul fiscal comun care se aplică societăților-mamă și filialelor acestora din diferite state membre trebuie interpretat în sensul că se opune unei dispoziții naționale cum este articolul 198 punctul 10° din Codul din 1992 al impozitelor pe venit, coordonat prin Decretul regal din 10 aprilie 1992 și confirmat prin Legea din 12 iunie 1992, potrivit căreia dobânzile plătite de o societate-mamă pentru un împrumut nu sunt deductibile din profitul impozabil al acestei societăți-mamă, până la concurența unui quantum egal cu cel al dividendelor, care beneficiază deja de deductibilitate fiscală, care provin din participațiile deținute de respectiva societate-mamă la capitalul unor filiale, pentru o perioadă de cel puțin un an, chiar și în cazul în care aceste dobânzi nu sunt legate de finanțarea acestor participații.

- 2) Articolul 1 alineatul (2) din Directiva 90/435 trebuie interpretat în sensul că nu autorizează statele membre să aplice o dispoziție națională cum este articolul 198 punctul 10° din Codul din 1992 al impozitelor pe venit, coordonat prin Decretul regal din 10 aprilie 1992 și confirmat prin Legea din 12 iunie 1992, în măsura în care aceasta depășește ceea ce este necesar pentru prevenirea fraudelor și a abuzurilor.

(¹) JO C 136, 18.4.2016.

Hotărârea Curții (Camera a patra) din 26 octombrie 2017 [cerere de decizie preliminară formulată de Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber) – Regatul Unit] – The English Bridge Union Limited/ Commissioners for Her Majesty’s Revenue & Customs

(Cauza C-90/16) (¹)

[Trimitere preliminară — Fiscalitate — Taxa pe valoarea adăugată (TVA) — Directiva 2006/112/CE — Scutirea prestărilor de servicii strâns legate de sport — Noțiunea „sport” — Activitate caracterizată printr-o componentă fizică — Jocul de bridge simultan]

(2017/C 437/09)

Limba de procedură: engleza

Instanța de trimitere

Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber)

Părțile din procedura principală

Apelantă: The English Bridge Union Limited

Intimați: Commissioners for Her Majesty’s Revenue & Customs

Dispozitivul

Articolul 132 alineatul (1) litera (m) din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată trebuie interpretat în sensul că o activitate precum bridge-ul simultan, care se caracterizează printr-o componentă fizică care este neglijabilă, nu intră sub incidența noțiunii „sport”, în sensul acestei dispoziții.

(¹) JO C 145, 25.4.2016.

Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 25 octombrie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de Sąd Najwyższy – Polonia) – Procedură inițiată de POLBUD – WYKONAWSTWO sp. z o.o., în lichidare

(Cauza C-106/16) (¹)

(Trimitere preliminară — Libertatea de stabilire — Transformare transfrontalieră a unei societăți — Transferare a sediului social fără transferarea sediului real — Refuzul radierii din registrul comerțului — Reglementare națională care condiționează radierea din registrul comerțului de dizolvarea societății la finalul unei proceduri de lichidare — Domeniul de aplicare al libertății de stabilire — Restricție privind libertatea de stabilire — Protecția intereselor creditorilor, ale asociaților minoritari și ale salariaților — Combaterea practicilor abuzive)

(2017/C 437/10)

Limba de procedură: polona

Instanța de trimitere

Sąd Najwyższy

Părțile din procedura principală

POLBUD – WYKONAWSTWO sp. z o.o., în lichidare

Dispozitivul

- 1) Articolele 49 și 54 TFUE trebuie interpretate în sensul că libertatea de stabilire este aplicabilă transferării sediului social al unei societăți, constituită în temeiul dreptului unui stat membru, pe teritoriul unui alt stat membru în scopul transformării sale, în conformitate cu condițiile impuse de legislația acestui alt stat membru, într-o societate care intră sub incidența dreptului acestui din urmă stat membru, fără modificarea sediului real al societății respective.
- 2) Articolele 49 și 54 TFUE trebuie interpretate în sensul că se opun unei reglementări a unui stat membru care condiționează transferarea sediului social al unei societăți, constituită în conformitate cu dreptul unui stat membru, pe teritoriul unui alt stat membru în scopul transformării, în conformitate cu condițiile impuse de legislația acestui din urmă stat membru, într-o societate care intră sub incidența dreptului acestuia, de lichidarea celei dintâi societăți.

⁽¹⁾ JO C 211, 13.6.2016.

Hotărârea Curții (Camera a doua) din 26 octombrie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de Amtsgericht Kehl – Germania) – Procedură penală privind pe I

(Cauza C-195/16) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară — Transport — Permis de conducere — Directiva 2006/126/CE — Articolul 2 alineatul (1) — Recunoaștere reciprocă a permiselor de conducere — Noțiunea „permis de conducere” — Certificat care atestă promovarea examenului de obținere a permisului de conducere (CEPC) și care îl autorizează pe titularul său să conducă pe teritoriul statului membru care l-a eliberat înainte de înmânarea permisului de conducere definitiv — Situație în care titularul CEPC conduce un vehicul într-un alt stat membru — Obligația de a recunoaște CEPC — Sancțiuni impuse titularului CEPC pentru conducerea unui vehicul în afara teritoriului statului membru care a eliberat CEPC menționat — Proporționalitate]

(2017/C 437/11)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Amtsgericht Kehl

Partea din procedura penală principală

I

cu participarea: Staatsanwaltschaft Offenburg.

Dispozitivul

- 1) Articolul 2 alineatul (1) din Directiva 2006/126/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 decembrie 2006 privind permisele de conducere, precum și articolele 18, 21, 45, 49 și 56 TFUE trebuie interpretate în sensul că nu se opun unei reglementări a unui stat membru în temeiul căreia acest stat membru poate refuza recunoașterea unui certificat eliberat într-un alt stat membru, care atestă existența unui drept de conducere al titularului său, atunci când acest certificat nu îndeplinește cerințele pentru modelul de permis de conducere prevăzut de această directivă, chiar în ipoteza în care condițiile impuse de directiva menționată pentru eliberarea unui permis de conducere sunt îndeplinite de titularul certificatului respectiv.

- 2) Articolul 2 alineatul (1) din Directiva 2006/126, precum și articolele 21, 45, 49 și 56 TFUE trebuie interpretate în sensul că nu se opun ca un stat membru să impună o sancțiune unei persoane care, deși îndeplinește condițiile de eliberare a unui permis de conducere prevăzute de această directivă, conduce un autovehicul pe teritoriul său fără a deține un permis de conducere în conformitate cu cerințele modelului de permis de conducere prevăzut de directiva menționată și care, în așteptarea eliberării unui astfel de permis de conducere de către un alt stat membru, poate dovedi existența dreptului său de a conduce dobândit în acel alt stat membru numai printr-un certificat temporar eliberat de acesta, cu condiția ca această sancțiune să nu fie disproporționată în raport cu gravitatea faptelor în discuție. Revine în această privință instanței de trimitere sarcina de a lua în considerare, în cadrul aprecierii gravității infracțiunii săvârșite de persoana vizată și a severității sancțiunii care trebuie să i se aplice, ca eventuală circumstanță atenuantă, faptul că persoana vizată a obținut dreptul de a conduce într-un alt stat membru, atestat de existența unui certificat eliberat de acest alt stat membru și care va fi în principiu schimbat înainte de expirarea sa, la cererea persoanei interesate, cu un permis de conducere în conformitate cu cerințele modelului de permis de conducere prevăzut de Directiva 2006/126. Această instanță trebuie de asemenea să examineze, în contextul analizei sale, care este pericolul real pentru siguranța rutieră prezentat de persoana interesată pe teritoriul său.

(¹) JO C 260, 18.7.2016.

**Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 25 octombrie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de
Verwaltungsgerichtshof – Austria) – Majid Shiri, cunoscut și sub numele de Madzhdi Shiri**

(Cauza C-201/16) (¹)

[Trimitere preliminară — Regulamentul (UE) nr. 604/2013 — Determinarea statului membru responsabil de examinarea unei cereri de protecție internațională prezentate într-unul dintre statele membre de către un resortisant al unei țări terțe — Articolul 27 — Cale de atac — Întinderea controlului jurisdicțional — Articolul 29 — Termen pentru efectuarea transferului — Neexecutarea transferului în termenul prevăzut — Obligațiile statului membru responsabil — Transfer de responsabilitate — Cerința adoptării unei decizii a statului membru responsabil]

(2017/C 437/12)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Verwaltungsgerichtshof

Părțile din procedura principală

Majid Shiri, cunoscut și sub numele de Madzhdi Shiri

cu participarea: Bundesamt für Fremdenwesen und Asyl

Dispozitivul

- 1) Articolul 29 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 604/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 de stabilire a criteriilor și mecanismelor de determinare a statului membru responsabil de examinarea unei cereri de protecție internațională prezentate într-unul dintre statele membre de către un resortisant al unei țări terțe sau de către un apatrid trebuie să fie interpretat în sensul că, atunci când transferul nu se efectuează în termenul de șase luni astfel cum este definit la articolul 29 alineatele (1) și (2) din acest regulament, responsabilitatea este transferată de drept statului membru solicitant, fără a fi necesar ca statul membru responsabil să refuze preluarea sau reprimirea persoanei în cauză.

- 2) Articolul 27 alineatul (1) din Regulamentul nr. 604/2013, citit din perspectiva considerentului (19) al acestui regulament, precum și articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene trebuie să fie interpretate în sensul că un solicitant de protecție internațională trebuie să poată dispune de o cale de atac efectivă și rapidă care să îi permită să invoce expirarea termenului de șase luni astfel cum este definit la articolul 29 alineatele (1) și (2) din regulamentul menționat intervenită ulterior adoptării deciziei de transfer. Dreptul pe care o reglementare națională precum cea în cauză în litigiul principal îl recunoaște unui asemenea solicitant de a invoca împrejurări ulterioare adoptării acestei decizii în cadrul unei căi de atac împotriva acesteia respectă obligația de a prevedea o cale de atac efectivă și rapidă.

⁽¹⁾ JO C 260, 18.7.2016.

Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 26 octombrie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de Administrativen sad Sofia-grad – Bulgaria) – Balgarska energiyna borsa AD (BEB)/Komisia za energiyno i vodno regulirane (KEVR)

(Cauza C-347/16) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară — Articolele 101 și 102 TFUE — Directiva 2009/72/CE — Articolele 9, 10, 13 și 14 — Regulamentul (CE) nr. 714/2009 — Articolul 3 — Regulamentul (UE) nr. 1227/2011 — Articolul 2 punctul 3 — Regulamentul (UE) 2015/1222 — Articolul 1 alineatul (3) — Certificarea și desemnarea unui operator de transport și de sistem independent — Limitarea numărului de titulari de licențe de transport de electricitate pe teritoriul național]

(2017/C 437/13)

Limba de procedură: bulgara

Instanța de trimitere

Administrativen sad Sofia-grad

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Balgarska energiyna borsa AD (BEB)

Pârâtă: Komisia za energiyno i vodno regulirane (KEVR)

Dispozitivul

Articolele 9, 10, 13 și 14 din Directiva 2009/72/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 iulie 2009 privind normele comune pentru piața internă a energiei electrice și de abrogare a Directivei 2003/54/CE, articolul 3 din Regulamentul (CE) nr. 714/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 iulie 2009 privind condițiile de acces la rețea pentru schimburile transfrontaliere de energie electrică și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1228/2003, articolul 2 punctul 3 din Regulamentul (UE) nr. 1227/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 octombrie 2011 privind integritatea și transparența pieței angro de energie coroborat cu considerentul (3) al acestuia, precum și articolul 1 alineatul (3) din Regulamentul (UE) 2015/1222 al Comisiei din 24 iulie 2015 de stabilire a unor linii directoare privind alocarea capacităților și gestionarea congestiilor nu se opun, în împrejurări precum cele din litigiul principal, unei legislații naționale care limitează numărul titularilor de licențe de transport de electricitate pentru un anumit teritoriu.

⁽¹⁾ JO C 326, 5.9.2016.

Hotărârea Curții (Camera a șasea) din 26 octombrie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de Augstākā tiesa – Letonia) – „Aqua Pro” SIA/Valsts ieņēmumu dienests

(Cauza C-407/16) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară — Uniune vamală — Codul vamal comunitar — Articolul 220 alineatul (1) și alineatul (2) litera (b) — Recuperare ulterioară a taxelor la import sau la export — Noțiunea „înscris în evidența contabilă a taxelor la import” — Decizie a autorității vamale competente — Termen de introducere a unei cereri de rambursare sau de remitere — Obligație de a transmite cauza Comisiei Europene — Elemente de probă în cazul unei căi de atac împotriva unei decizii a autorității competente a statului membru de import]

(2017/C 437/14)

Limba de procedură: letona

Instanța de trimitere

Augstākā tiesa

Părțile din procedura principală

Reclamantă: „Aqua Pro” SIA

Pârâtă: Valsts ieņēmumu dienests

Dispozitivul

- 1) Articolul 217 alineatul (1) și articolul 220 alineatul (1) din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului vamal comunitar, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 2700/2000 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 noiembrie 2000, trebuie interpretate în sensul că, în cazul unei recuperări ulterioare, valoarea taxelor datorate de autorități este considerată înscrisă în evidența contabilă atunci când autoritățile vamale înregistrează această valoare în registrele contabile sau pe orice alt suport echivalent, independent de faptul că decizia autorităților de înscris în evidența contabilă sau de stabilire a obligației de plată a taxelor face obiectul unei căi de atac administrative sau judiciare.
- 2) Articolul 220 alineatul (2) litera (b), precum și articolele 236, 239 și 243 din Regulamentul nr. 2913/92, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul nr. 2700/2000, trebuie interpretate în sensul că, în cadrul unei căi de atac administrative sau judiciare, în sensul articolului 243 din acest regulament, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul nr. 2700/2000, introduse împotriva unei decizii a administrației fiscale competente de înscris în evidența contabilă a unei valori a taxelor la import și de impunere a plății acestora în sarcina importatorului, acesta din urmă poate să invoce o încredere legitimă în temeiul articolului 220 alineatul (2) litera (b) din regulamentul menționat, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul nr. 2700/2000, pentru a se opune acestei înscrisuri în evidența contabilă, indiferent dacă importatorul a prezentat o cerere de remitere sau de rambursare a acestor taxe în conformitate cu procedura prevăzută la articolele 236 și 239 din același regulament, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul nr. 2700/2000.
- 3) Articolul 869 litera (b) din Regulamentul (CEE) nr. 2454/93 al Comisiei din 2 iulie 1993 de stabilire a unor dispoziții de aplicare a Regulamentului nr. 2913/92, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 1335/2003 al Comisiei din 25 iulie 2003, trebuie interpretat în sensul că, în lipsa unei decizii sau a unei proceduri a Comisiei Europene în sensul articolului 871 alineatul (2) din acest regulament, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul nr. 1335/2003, într-o situație precum cea în cauză în litigiul principal, autoritățile vamale nu pot, ele însele, să decidă neînscrisura ulterioară în evidența contabilă a taxelor nepercepute întrucât apreciază că sunt îndeplinite condițiile pentru a invoca o încredere legitimă în temeiul articolului 220 alineatul (2) litera (b) din Regulamentul nr. 2913/92, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul nr. 2700/2000, și că aceste autorități au obligația de a sesiza Comisia cu dosarul, fie atunci când autoritățile menționate consideră că Comisia a săvârșit o eroare în sensul dispoziției respective din Regulamentul nr. 2913/92, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul nr. 2700/2000, fie atunci când împrejurările cauzei principale sunt legate de rezultatele unei anchete a Uniunii Europene, în sensul articolului 871 alineatul (1) a doua liniuță din Regulamentul nr. 2454/93, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul nr. 1335/2003, sau când valoarea taxelor în cauză în litigiul principal este mai mare sau egală cu 500 000 de euro.

- 4) Articolul 220 alineatul (2) litera (b) din Regulamentul nr. 2913/92, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul nr. 2700/2000, trebuie interpretat în sensul că informațiile cuprinse într-un raport al Oficiului European de Luptă Antifraudă (OLAF) referitoare la comportamentul autorităților vamale ale statului de export și al exportatorului se numără printre elementele de probă care trebuie luate în considerare pentru a stabili dacă sunt întrunite condițiile în care un importator poate invoca o încredere a legitimă, în temeiul acestei dispoziții. În măsura în care un astfel de raport se dovedește însă, având în vedere informațiile pe care le conține, insuficient pentru a stabili, corespunzător cerințelor legale, că aceste condiții sunt întrunite efectiv sub toate aspectele, aspect a cărui apreciere revine instanței naționale, autoritățile vamale pot fi obligate să prezinte elemente de probă suplimentare în acest scop, în special prin efectuarea unor verificări ulterioare.
- 5) Articolul 220 alineatul (2) litera (b) din Regulamentul nr. 2913/92, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul nr. 2700/2000, trebuie interpretat în sensul revine instanței de trimitere sarcina să aprecieze, în funcție de ansamblul elementelor concrete din litigiul principal și în special în funcție de probele prezentate în acest scop de părți, dacă sunt întrunite condițiile în care un importator poate invoca o încredere legitimă, în temeiul acestei dispoziții. În vederea acestei aprecieri, informațiile obținute cu ocazia unei verificări ulterioare nu au întâietate față de cele cuprinse într-un raport OLAF.
- 6) Articolul 875 din Regulamentul nr. 2454/93, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul nr. 1335/2003, trebuie interpretat în sensul că un stat membru este obligat, în condițiile precizate de Comisia Europeană în conformitate cu acest articol, să respecte aprecierile efectuate de aceasta într-o decizie adoptată, în temeiul articolului 873 din regulamentul menționat, față de un alt stat membru, în cazuri în care sunt prezentate elemente de fapt și de drept comparabile, aspect a cărui verificare revine autorităților sale și organelor jurisdicționale ale acestuia, luând în considerare în special informațiile privind comportamentul exportatorului sau cel al autorităților vamale ale statului membru de export, astfel cum decurg acestea dintr-un raport al Oficiului European de Luptă Antifraudă (OLAF) pe care se întemeiază decizia menționată.
- 7) Articolul 220 alineatul (2) litera (b) din Regulamentul nr. 2913/92, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul nr. 2700/2000, și articolul 875 din Regulamentul nr. 2454/93, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul nr. 1335/2003, trebuie interpretate în sensul că autoritățile vamale pot să efectueze toate verificările ulterioare pe care le consideră necesare și să utilizeze informațiile obținute cu ocazia acestor verificări, atât pentru a examina dacă sunt întrunite condițiile în care un importator poate invoca o încredere legitimă, în temeiul articolului 220 alineatul (2) litera (b) din Regulamentul nr. 2913/92, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul nr. 2700/2000, cât și, mai concret, pentru a stabili dacă un caz cu care acestea sunt sesizate prezintă elemente de fapt și de drept „comparabile”, în sensul articolului 875 din Regulamentul nr. 2454/93, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul nr. 1335/2003, cu un caz care face obiectul unei decizii de neînscris în evidența contabilă a taxelor pe care Comisia Europeană a adoptat-o în temeiul articolului 873 din Regulamentul nr. 2454/93, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul nr. 1335/2003.
- 8) Articolul 220 alineatul (2) litera (b) din Regulamentul nr. 2913/92, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul nr. 2700/2000, trebuie interpretat în sensul că faptul că un importator a importat mărfuri pe baza unui contract de distribuție nu influențează capacitatea acestuia de a invoca încrederea sa legitimă în aceleași condiții ca un importator care a importat mărfuri după ce le-a cumpărat direct de la exportator, mai exact dacă trei condiții cumulative sunt îndeplinite. Este necesar, mai întâi, ca taxele să nu fi fost percepute ca urmare a unei erori a autorităților competente înseși, apoi, ca această eroare să fie de asemenea natură încât nu ar fi putut fi detectată în condiții rezonabile de un debitor de bună-credință și, în sfârșit, ca acesta să fi respectat toate dispozițiile în vigoare în ceea ce privește declarația sa vamală. În acest scop, un asemenea importator are obligația de a se proteja împotriva riscurilor unei acțiuni în recuperare ulterioară, în special întrucât acesta urmărește să obțină din partea părții contractante la contractul de distribuție menționat, cu ocazia sau după încheierea contractului, toate elementele de probă care confirmă exactitatea eliberării certificatului de origine „tip A” pentru aceste mărfuri. O astfel de încredere legitimă lipsește în special atunci când, deși avea motive întemeiate să se îndoiască de exactitatea unui certificat de origine „tip A”, un importator nu s-a informat, în cea mai mare măsură posibilă, cu privire la împrejurările eliberării acestui certificat pentru a verifica dacă aceste îndoieli erau justificate.

(¹) JO C 343, 19.9.2016.

Hotărârea Curții (Camera a șasea) din 26 octombrie 2017 – Global Steel Wire, SA (C-454/16 P), Moreda-Riviere Trefilerías SA (C-455/16 P), Trefilerías Quijano SA (C-456/16 P), Trenzas y Cables de Acero PSC SL (C-458/16 P)/Comisia Europeană

(Cauzele conexate C-454/16 P-C-456/16 P și C-458/16 P) ⁽¹⁾

[Recurs — Regulamentul (CE) nr. 1/2003 — Concurență — Înțelegeri — Piața europeană a oțelului pentru precomprimare — Încălcarea articolului 101 TFUE — Amenzi — Orientările din 2006 privind calcularea cuantumului amenzilor — Punctul 35 — Capacitate de plată — Nouă cerere de reducere a cuantumului amenzii ca urmare a lipsei capacității de plată — Scrisoare de respingere — Cale de atac împotriva acestei scrisori — Admisibilitate]

(2017/C 437/15)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Recurente: Global Steel Wire, SA (C-454/16 P), Moreda-Riviere Trefilerías SA (C-455/16 P), Trefilerías Quijano SA (C-456/16 P), Trenzas y Cables de Acero PSC SL (C-458/16 P) (reprezentanți: F. González Díaz, A. Tresandi Blanco și V. Romero Algarra, avocați)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană (reprezentanți: F. Castillo de la Torre și C. Urraca Caviedes, agenți)

Dispozitivul

- 1) Respinge recursurile.
- 2) Obligă Global Steel Wire SA, Moreda-Riviere Trefilerías SA, Trefilerías Quijano SA și Trenzas y Cables de Acero PSC SL la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 392, 24.10.2016.

Hotărârea Curții (Camera a șasea) din 26 octombrie 2017 – Global Steel Wire, SA (C-457/16 P), Trenzas y Cables de Acero PSC SL (C-459/16 P), Trefilerías Quijano SA (C-460/16 P), Moreda-Riviere Trefilerías SA (C-461/16 P)/Comisia Europeană

(Cauzele conexate C-457/16 P și C-459/16 P-C-461/16 P) ⁽¹⁾

[Recurs — Regulamentul (CE) nr. 1/2003 — Concurență — Înțelegeri — Piața europeană a oțelului pentru precomprimare — Încălcarea articolului 101 TFUE — Imputabilitatea comportamentului ilicit al unor filiale societății-mamă — Noțiunea „întreprindere” — Indicii ale existenței unei unități economice — Presupunție de exercitare efectivă a unei influențe determinante — Succesiune de întreprinderi — Cuantumul amenzii — Capacitate contributivă — Condiții — Respectarea dreptului la apărare]

(2017/C 437/16)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Recurente: Global Steel Wire, SA (C-457/16 P), Trenzas y Cables de Acero PSC SL (C-459/16 P), Trefilerías Quijano SA (C-460/16 P), Moreda-Riviere Trefilerías SA (C-461/16 P) (reprezentanți: F. González Díaz, A. Tresandi Blanco și V. Romero Algarra, avocați)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană (reprezentanți: F. Castillo de la Torre și C. Urraca Caviedes, agenți, asistați de L. Ortiz Blanco și de A. Lamadrid de Pablo, avocați)

Dispozitivul

- 1) Respinge recursurile.
- 2) Obligă Global Steel Wire SA, Trenzas y Cables de Acero PSC SL, Trefilerías Quijano SA și Moreda-Riviere Trefilerías SA la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 392, 24.10.2016.

Hotărârea Curții (Camera a noua) din 26 octombrie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de Najvyšší súd Slovenskej republiky – Slovacia) – Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky/BB construct s. r. o.

(Cauza C-534/16) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară — Taxa pe valoarea adăugată (TVA) — Directiva 2006/112/CE — Înscrisoare în registrul persoanelor impozabile în scopuri de TVA — Legislație națională care impune constituirea unei garanții — Combaterea fraudei — Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene — Libertatea de a desfășura o activitate comercială — Principiul nediscriminării — Principiul ne bis in idem — Principiul neretroactivității]

(2017/C 437/17)

Limba de procedură: slovacă

Instanța de trimitere

Najvyšší súd Slovenskej republiky

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky

Pârâtă: BB construct s. r. o.

Dispozitivul

- 1) Articolul 273 din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată și articolul 16 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene trebuie interpretate în sensul că nu se opun ca, la înregistrarea în scopuri de taxă pe valoarea adăugată a unei persoane impozabile al cărei administrator a fost anterior administratorul sau asociatul unei alte persoane juridice care nu și-a respectat obligațiile în materie fiscală, administrația fiscală să îi impună acestei persoane impozabile constituirea unei garanții, al cărei quantum poate ajunge la 500 000 de euro, în cazul în care garanția solicitată persoanei impozabile menționate nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea obiectivelor prevăzute la acest articol 273, aspect a cărui verificare este de competența instanței de trimitere.
- 2) Principiul egalității de tratament trebuie interpretat în sensul că nu se opune ca administrația fiscală să impună unei noi persoane impozabile, la înregistrarea sa în scopuri de taxă pe valoarea adăugată, să constituie, în considerarea legăturilor sale cu o altă persoană juridică ce are restanțe la plata impozitelor, o asemenea garanție.

⁽¹⁾ JO C 22, 23.1.2017.

Recurs introdus la 18 august 2017 de Groupe Léa Nature împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a șasea) din 8 iunie 2017 în cauza T-341/13 RENV, Groupe Léa Nature/Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală

(Cauza C-505/17 P)

(2017/C 437/18)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurent: Groupe Léa Nature (reprezentant: E. Baud, avocat)

Celelalte părți din procedură: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală, Debonair Trading Internacional Lda

Concluziile recurentului

Recurentul solicită Curții:

- anularea hotărârii pronunțate de Tribunal la 8 iunie 2017;
- trimiterea cauzei spre rejudecare Tribunalului; și
- obligarea Debonair la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea recursului, recurentul invocă două motive.

Primul motiv este întemeiat pe încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul privind marca UE, ca urmare a unei încălcări a jurisprudenței constante referitoare la aprecierea riscului de confuzie între mărci.

În susținerea acestui motiv, recurentul susține că Tribunalul:

- nu a aplicat criteriile relevante necesare pentru determinarea publicului relevant;
- nu a apreciat corect similitudinile dintre semne;
- nu a aplicat în mod corespunzător cerințele relevante care să permită aprecierea dobândirii unui caracter distinctiv prin utilizare; și
- nu a realizat o analiză valabilă a aprecierii globale a riscului de confuzie.

Al doilea motiv este întemeiat pe încălcarea articolului 8 alineatul (5) din Regulamentul privind marca UE, ca urmare a unei încălcări a jurisprudenței constante referitoare la utilizări prejudiciabile renumelui unei mărci anterioare.

În susținerea acestui motiv, recurentul susține că Tribunalul:

- nu a aplicat toate criteriile necesare pentru a stabili renumele unei mărci anterioare;
- nu a apreciat în mod corect similitudinile dintre semne;
- nu a realizat o analiză valabilă a existenței unei legături pe care publicul relevant o poate face între mărci; și
- nu a apreciat în mod corespunzător efectul prejudiciabil pe care utilizarea unei cereri de înregistrare a unei mărci îl poate avea asupra renumelui unei mărci anterioare.

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Bundesfinanzhof (Germania) la 21 septembrie 2017 –
Finanzamt Goslar/baumgarten sports & more GmbH**

(Cauza C-548/17)

(2017/C 437/19)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesfinanzhof

Părțile din procedura principală

Recurrent: Finanzamt Goslar

Intimată: baumgarten sports & more GmbH

Întrebările preliminare

- 1) Ținând seama de sarcina care revine persoanei impozabile de a colecta impozitul în contul autorităților fiscale, articolul 63 din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată ⁽¹⁾ trebuie interpretat în mod restrictiv în sensul că suma de încasat cu titlu de impozit aferent unei prestații efectuate
 - a) este exigibilă sau
 - b) este cel puțin datorată în mod necondiționat?
- 2) În cazul unui răspuns negativ la prima întrebare: persoana impozabilă este obligată să plătească în avans, pentru o perioadă de doi ani, impozitul datorat pentru prestația executată, în cazul în care nu poate primi remunerația pentru această prestație (o parte din aceasta) decât după o perioadă de doi ani de la momentul la care a intervenit faptul generator?
- 3) În cazul unui răspuns afirmativ la a doua întrebare: având în vedere competența care le este conferită prin articolul 90 alineatul (2) din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată, statele membre au dreptul să ia în considerare o regularizare potrivit articolului 90 alineatul (1) din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată încă din perioada în care taxa a devenit exigibilă, în cazul în care persoana impozabilă poate încasa suma datorată abia după doi ani de la momentul la care a intervenit faptul generator pentru motivul că această sumă nu este încă exigibilă?

⁽¹⁾ JO L 347, p. 1, Ediție specială, 09/vol. 3, p. 7

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Bundesfinanzhof (Germania) la 21 septembrie 2017 –
Alpenchalets Resorts GmbH/Finanzamt München Abteilung Körperschaften**

(Cauza C-552/17)

(2017/C 437/20)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesfinanzhof

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Alpenchalets Resorts GmbH

Pârât: Finanzamt München Abteilung Körperschaften

Întrebările preliminare

- 1) O prestație care constă, în esență, în punerea la dispoziție a unui apartament de vacanță, însoțită de prestații suplimentare care, potrivit Hotărârii Curții de Justiție a Uniunii Europene din 12 noiembrie 1992, Van Ginkel (C-163/91, EU:C:1992:435), trebuie considerate simple prestații accesorii prestației principale, este supusă regimului special pentru agențiile de turism, stabilit la articolul 306 din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată ⁽¹⁾?
- 2) În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare: este posibil ca această prestație să fie supusă atât regimului special pentru agențiile de turism conform articolului 306 din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată, cât și, în mod suplimentar, cotei reduse de impozitare pentru cazarea pentru vacanță, în sensul articolului 98 alineatul (2) din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată coroborat cu punctul 12 din anexa III la aceasta?

⁽¹⁾ JO L 347, p. 1, Ediție specială, 09/vol. 3, p. 7

**Recurs introdus la 22 septembrie 2017 de OZ împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a șasea) din
13 iulie 2017 în cauza T-607/16, OZ/Banca Europeană de Investiții**

(Cauza C-558/17 P)

(2017/C 437/21)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: OZ (reprezentant: B. Maréchal, avocat)

Cealaltă parte din procedură: Banca Europeană de Investiții

Concluziile

Recurenta solicită Curții:

- anularea în totalitate a hotărârii atacate pronunțate în cauza T-607/16;
- anularea deciziei din 16 octombrie 2015 a doctorului Werner Hoyer, președintele BEI, adoptată în cadrul procedurii DAW (demnitatea la locul de muncă) inițiate prin cererea din 20 mai 2015 formulată de OZ împotriva supervisorului, domnul F, astfel cum a fost investigată de către comitetul de anchetă, și anularea raportului din 14 septembrie 2015 referitor la cererea formulată de OZ, în care i-a fost respinsă plângerea și au fost incluse recomandări inadecvate;
- acordarea de despăgubiri pentru cheltuielile medicale efectuate ca urmare a prejudiciului suferit de OZ în cuantum de (i) 977 de euro (inclusiv TVA) și (ii) într-un cuantum previzional de 5 850 de euro pentru cheltuieli medicale viitoare;
- plata de daune interese pentru prejudiciul moral suferit în valoare de 20 000 de euro;
- rambursarea cheltuielilor cu apărarea efectuate în cadrul prezentei proceduri în valoare de 35 100 de euro (inclusiv TVA);
- condamnarea BEI la plata cheltuielilor de judecată aferente prezentei proceduri de recurs și a celor aferente procedurii în fața Tribunalului.
- dispunerea redeschiderii de către BEI a procedurii DAW (demnitatea la locul de muncă) și/sau adoptarea unei noi decizii de către președintele BEI.

Motivele și principalele argumente

Recurenta solicită Curții anularea hotărârii Tribunalului din 13 iulie 2017, OZ/Banca Europeană de Investiții (cauza T-607/16) prin care Tribunalul a respins acțiunea în anulare a deciziei din 16 octombrie 2015 a președintelui BEI, adoptată în cadrul procedurii de anchetă privind demnitatea la locul de muncă inițiate prin cererea privind demnitatea la locul de muncă din 20 mai 2015 formulată de OZ, referitoare la domnul F, în ceea ce privește acuzațiile de hărțuire sexuală investigate de comitetul de anchetă și anularea raportului întocmit la 14 septembrie 2015 de comitetul de anchetă în legătură cu cererea privind demnitatea la locul de muncă depusă de OZ la 20 mai 2015 (denumite în continuare „decizia și raportul în cauză”).

Cauza se referă la acuzațiile de hărțuire sexuală formulate de OZ în privința supervisorului, domnul F, hărțuire care s-a desfășurat între 2011 și 2014 și care a determinat-o pe OZ să inițieze o procedură oficială privind demnitatea la locul de muncă, introdusă la 20 mai 2015.

În conformitate cu procedura privind demnitatea la locul de muncă, un comitet de anchetă a publicat un raport la 14 septembrie 2014, pe baza căruia președintele Băncii Europene de Investiții a adoptat o decizie la 16 octombrie 2015.

Recurenta susține că: (i) au existat mai multe neregularități în cursul desfășurării procedurii de anchetă, în special în ceea ce privește încălcările referitoare la dreptul la apărare al OZ, la dreptul un proces echitabil, astfel cum este prevăzut la articolul 6 din Convenția europeană a drepturilor omului (denumită în continuare „CEDO”) și la articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene (denumită în continuare „CDF”) și (ii) atât raportul, cât și decizia conțin mai multe elemente care nu numai că sunt irelevante pentru tratamentul plângerii OZ privind hărțuirea sexuală, care se referă la viața privată a OZ și ar trebui, așadar, să fie înlăturate, ci sunt lipsite de relevanță și depășesc domeniul de aplicare al anchetei.

După ce a încercat fără succes să obțină soluționarea amiabilă a litigiului, în special prin inițierea unei proceduri de conciliere în temeiul articolului 41 din Regulamentul personalului Băncii Europene de Investiții (al cărei eșec a fost stabilit la 22 aprilie 2016), prin intermediul avocatului său, Benoît Maréchal, OZ a depus la Tribunalul Funcției Publice a Uniunii Europene o cerere de anulare a deciziei și a raportului.

Prin Hotărârea din 13 iulie 2017, Tribunalul a respins acțiunea. Tribunalul a considerat că Banca Europeană de Investiții nu a săvârșit acte nelegale în privința OZ în cadrul procedurii de anchetă privind hărțuirea sexuală și a respins cererea de despăgubiri.

OZ a formulat prezentul recurs întemeindu-se pe încălcarea dreptului Uniunii Europene de către Tribunal și încearcă să dovedească răspunderea BEI.

- Primul motiv: încălcarea procedurii privind demnitatea la locul de muncă, a articolului 6 din CEDO și a articolului 47 din CDF: principiul dreptului OZ la apărare și la un proces echitabil, în conformitate cu articolul 6 din Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și cu articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, a fost încălcat în cursul anchetei privind plângerea de hărțuire.
- Al doilea motiv: încălcarea articolului 8 din CEDO și a articolului 7 din CDF: inserarea unor elemente și a unor comentarii irelevante în raport și în decizia președintelui BEI – încălcarea dreptului OZ la respectarea vieții private.
- Al treilea motiv: încălcare pentru motivul denegării de dreptate întrucât Tribunalul nu s-a pronunțat în baza faptelor și a temeiurilor legale invocate.

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Audiencia Nacional (Spania) la 25 septembrie 2017 –
Nestrade S.A./Agencia Estatal de la Administración Tributaria (AEAT) și Tribunal Económico-
Administrativo Central (TEAC)**

(Cauza C-562/17)

(2017/C 437/22)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Audiencia Nacional

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Nestrade S.A.

Pârâți: Agencia Estatal de la Administración Tributaria (AEAT) și Tribunal Económico-Administrativo Central (TEAC)

Întrebările preliminare

1) Se poate nuanța jurisprudența Petroma (cauza C-271/12) ⁽¹⁾ în sensul de a accepta rambursarea TVA-ului solicitată de o întreprindere stabilită în afara Uniunii, în pofida faptului că a fost deja emisă o decizie a autorității fiscale naționale care refuză o astfel de rambursare întrucât întreprinderea nu s-a conformat unei solicitări de informații privind codul de identificare fiscală, luând în considerare faptul că autoritatea dispunea la acel moment de respectiva informație, pusă la dispoziție de reclamantă în răspunsul său la alte cereri?

2) În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare:

Se poate considera că aplicarea retroactivă a jurisprudenței Senatex (cauza C-518/14) ⁽²⁾ impune anularea unui act administrativ prin care se refuză rambursarea TVA-ului, având în vedere că respectivul act s-a limitat doar la a confirma o decizie administrativă definitivă anterioară care respingea rambursarea, adoptată de AEAT prin aplicarea unei proceduri diferite de cea prevăzută de lege pentru această situație și care, de asemenea, limita drepturile solicitantului rambursării, privându-l de dreptul de apărare?

⁽¹⁾ Hotărârea din 8 mai 2013, Petroma Transports și alții (C-271/12, EU:C:2013:297).

⁽²⁾ Hotărârea din 15 septembrie 2016, Senatex (C-518/14, EU:C:2016:691).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Conseil d'État (Franța) la 28 septembrie 2017 – Sofina SA,
Rebelco SA, Sidro SA/Ministre de l'Action et des Comptes publics**

(Cauza C-575/17)

(2017/C 437/23)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Conseil d'État

Părțile din procedura principală

Reclamante: Sofina SA, Rebelco SA, Sidro SA

Pârât: Ministre de l'Action et des Comptes publics

Întrebările preliminare

1. Articolele 56 și 58 din Tratatul de instituire a Comunității Europene, devenite articolele 63 și 65 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, trebuie interpretate în sensul că dezavantajul de trezorerie care rezultă din aplicarea unei rețineri la sursă pentru dividendele plătite societăților nerezidente care au înregistrat pierderi, în condițiile în care societățile rezidente care au înregistrat pierderi sunt impozitate pentru cuantumul dividendelor pe care le primesc numai în cadrul exercițiului în care înregistrează din nou, dacă este cazul, profit, constituie în sine o diferență de tratament care caracterizează o restricție privind libera circulație a capitalurilor?
2. Eventuala restricție privind libera circulație a capitalurilor menționată în întrebarea anterioară poate fi considerată, având în vedere cerințele care rezultă din articolele 56 și 58 din Tratatul de instituire a Comunității Europene, devenite articolele 63 și 65 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, justificată de necesitatea de a garanta eficacitatea recuperării impozitului, având în vedere că societățile nerezidente nu sunt supuse controlului administrației fiscale franceze, sau de necesitatea de a menține repartizarea competenței de impozitare între statele membre?
3. În ipoteza în care aplicarea reținerii la sursă contestate poate fi admisă, în principiu, din perspectiva liberei circulații a capitalurilor:
 - aceste dispoziții se opun unei rețineri la sursă pentru dividendele plătite de o societate rezidentă unei societăți nerezidente care a înregistrat pierderi dintr-un alt stat membru, atunci când aceasta din urmă își încetează activitatea fără a mai înregistra profit, în condițiile în care o societate rezidentă aflată în această situație nu este impozitată efectiv pentru cuantumul acestor dividende?
 - aceste dispoziții trebuie interpretate în sensul că, în prezența unor norme de impozitare care tratează în mod diferit dividendele după cum sunt plătite rezidenților sau nerezidenților, trebuie comparată sarcina fiscală suportată efectiv de fiecare dintre aceștia pentru aceste dividende, astfel încât o restricție privind libera circulație a capitalurilor rezultată din faptul că aceste norme exclud numai pentru nerezidenți deducerea cheltuielilor care sunt legate în mod direct de primirea, ca atare, a dividendelor ar putea fi considerată justificată de diferența de cotă dintre impozitarea de drept comun impusă în sarcina rezidenților în cadrul unui exercițiu ulterior și reținerea la sursă aplicată dividendelor plătite nerezidenților, atunci când această diferență compensează, din perspectiva cuantumului impozitului plătit, diferența dintre bazele de impozitare?

Cerere de decizie preliminară formulată de Cour de cassation (Franța) la 12 octombrie 2017 – Henri Pouvin, Marie Dijoux, căsătorită Pouvin/Electricité de France (EDF)

(Cauza C-590/17)

(2017/C 437/24)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Cour de cassation

Părțile din procedura principală

Reclamanți: Henri Pouvin, Marie Dijoux, căsătorită Pouvin

Pârâtă: Electricité de France (EDF)

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 2 din Directiva 93/13/CEE a Consiliului din 5 aprilie 1993 privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii ⁽¹⁾ trebuie interpretat în sensul că o societate, precum societatea EDF, atunci când acordă unui salariat un împrumut imobiliar care intră sub incidența dispozitivului de ajutor pentru cumpărarea unei locuințe, pentru care sunt eligibili doar membrii personalului societății, acționează în calitate de profesionist?

- 2) Articolul 2 din directiva citată anterior trebuie interpretat în sensul că o societate, precum societatea EDF, atunci când acordă un asemenea împrumut imobiliar soțului unui salariat, care nu este membru al personalului societății respective, ci co-împrumutat solidar, acționează în calitate de profesionist?
- 3) Articolul 2 din directiva citată anterior trebuie interpretat în sensul că salariatul unui societăți, precum societatea EDF, care contractează cu aceasta un asemenea împrumut imobiliar, acționează în calitate de consumator?
- 4) Articolul 2 din directiva citată anterior trebuie interpretat în sensul că soțul acestui angajat, care subscrie același împrumut nu în calitate de salariat al societății, ci de co-împrumutat solidar, acționează în calitate de consumator?

⁽¹⁾ JO L 95, p. 29, Ediție specială, 15/vol. 2, p. 273.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Cour de cassation (Franța) la 16 octombrie 2017 – Apple Sales International, Apple Inc., Apple retail France EURL/MJA, în calitate de lichidator al eBizcuss.com (eBizcuss)

(Cauza C-595/17)

(2017/C 437/25)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Cour de cassation

Părțile din procedura principală

Recurente: Apple Sales International, Apple Inc., Apple retail France EURL

Intimată: MJA, în calitate de lichidator al eBizcuss.com (eBizcuss)

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 23 din Regulamentul nr. 44/2001 ⁽¹⁾ trebuie interpretat în sensul că permite instanței naționale sesizate cu o acțiune în daune interese intentată de un distribuitor împotriva furnizorului său în temeiul articolului 102 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene să aplice o clauză atributivă de competență stipulată în contractul încheiat de părți?
- 2) În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare, articolul 23 din Regulamentul nr. 44/2001 trebuie interpretat în sensul că permite instanței naționale sesizate cu o acțiune în daune interese intentată de un distribuitor împotriva furnizorului său în temeiul articolului 102 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene să aplice o clauză atributivă de competență conținută în contractul încheiat de părți, inclusiv în cazul în care clauza menționată nu se referă în mod expres la diferendele privind răspunderea ce rezultă dintr-o încălcare a dreptului concurenței?
- 3) Articolul 23 din Regulamentul nr. 44/2001 trebuie interpretat în sensul că permite instanței naționale sesizate cu o acțiune în daune interese intentată de un distribuitor împotriva furnizorului său în temeiul articolului 102 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene să înlăture o clauză atributivă de competență stipulată în contractul încheiat de părți în cazul în care nicio încălcare a dreptului concurenței nu a fost constatată de o autoritate națională sau europeană?

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 44/2001 al Consiliului din 22 decembrie 2000 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială (JO 2001, L 12, p. 1, Ediție specială, 19/vol. 3, p. 74).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Conseil d'État (Franța) la 16 octombrie 2017 – Japan Tobacco International SA, Japan Tobacco International France SAS/Premier ministre, Ministre de l'Action et des Comptes publics, Ministre des Solidarités et de la Santé

(Cauza C-596/17)

(2017/C 437/26)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Conseil d'État

Părțile din procedura principală

Reclamante: Japan Tobacco International SA, Japan Tobacco International France SAS

Pârâți: Premier ministre, Ministre de l'Action et des Comptes publics, Ministre des Solidarités et de la Santé

Întrebările preliminare

- 1) Directiva 2011/64/UE din 21 iunie 2011 ⁽¹⁾ trebuie interpretată în sensul că reglementează, având în vedere definițiile produselor din tutun pe care le conține la articolele 2, 3 și 4, și prețul produselor din tutun în ambalaj?
- 2) În cazul unui răspuns afirmativ la întrebarea anterioară, articolul 15 din Directiva din 21 iunie 2011, în măsura în care prevede principiul determinării libere a prețurilor produselor din tutun, trebuie interpretat în sensul că interzice o regulă de determinare a prețurilor acestor produse prin raportare la 1 000 de unități sau la 1 000 de grame, care are ca efect să interzică producătorilor de produse din tutun să varieze prețurile în funcție de eventuale diferențe în costul de ambalare a acestor produse?

⁽¹⁾ Directiva 2011/64/UE a Consiliului din 21 iunie 2011 privind structura și ratele accizelor aplicate tutunului prelucrat (JO L 176, p. 24).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Giudice di pace di Roma (Italia) la 16 octombrie 2017 – Pina Cipollone/Ministero della Giustizia

(Cauza C-600/17)

(2017/C 437/27)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Giudice di pace di Roma

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Pina Cipollone

Pârât: Ministero della Giustizia

Întrebările preliminare

- 1) Prin activitatea sa serviciu, judecătorul de pace reclamantă intră sub incidența noțiunii „lucrător pe durată determinată”, în sensul articolului 1 alineatul (3) și al articolului 7 din Directiva 2003/88 ⁽¹⁾ coroborate cu clauza 2 din Acordul-cadru cu privire la munca pe durată determinată ⁽²⁾ și cu articolul 31 alineatul (2) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene?

- 2) În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare, magistratul obișnuit sau „togato” poate fi considerat lucrător pe durată nedeterminată comparabil cu lucrătorul pe durată determinată care este judecătorul de pace, în scopul aplicării clauzei 4 din Acordul-cadru cu privire la munca pe durată determinată?
- 3) În cazul unui răspuns afirmativ la a doua întrebare, diferența dintre procedura de recrutare a magistraților obișnuiți pe durată nedeterminată și procedurile de selecție prevăzute prin lege pentru recrutarea pe durată determinată a judecătorilor de pace constituie un motiv obiectiv, în sensul clauzei 4 punctul 1 și/sau punctul 4 din Acordul-cadru cu privire la munca pe durată determinată, pentru a justifica neaplicarea – de „dreptul viu” al Corte di Cassazione (Curtea de Casație, Italia), statuând în camere reunite, în hotărârea nr. 13721/2017 și de Consiglio di Stato (Consiliul de Stat, Italia), în avizul din 8 aprilie 2017 nr. 464/2017 – judecătorilor de pace, precum în cazul reclamantei, lucrător pe durată determinată, a acelorași condiții de muncă precum cele aplicate magistraților obișnuiți pe durată nedeterminată comparabili, precum și pentru a justifica neaplicarea măsurilor de prevenire și de sancționare a utilizării abuzive a contractelor pe durată determinată, prevăzută la clauza 5 din acordul-cadru menționat și în legislația națională de transpunere. Cu alte cuvinte, în lipsa, în dreptul italian, inclusiv constituțional, a unor norme care să poată justifica discriminarea privind condițiile de muncă sau interdicția absolută de transformare în raport pe durată nedeterminată a raportului de serviciu al judecătorilor de pace, inclusiv în lumina unei norme anterioare de drept intern [la legge n. 217 – Sistemazione giuridico-economica dei vice pretori onorari incaricati di funzioni giudiziarie ai sensi del secondo comma dell'articolo 32 dell'ordinamento giudiziario (Legea nr. 217 Statutul juridic și remunerarea pretorilor adjuncți *onorari* însărcinați cu funcții judiciare în temeiul articolului 32 al doilea paragraf din [Decretul regal privind] organizarea judiciară) din 18 mai 1974 (GURI nr. 150 din 10 iunie 1974)], care prevedea deja, pentru anumiți magistrați *onorari* (mai precis pretorii adjuncți *onorari*) acordarea acelorași condiții de muncă [precum ale magistraților obișnuiți] și transformarea raporturilor lor de muncă în raporturi de muncă pe durată nedeterminată?
- 4) În orice caz, într-o situație precum cea în discuție, articolul 47 al doilea paragraf din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene și noțiunea de instanță judecătorească independentă și imparțială din dreptul Uniunii Europene se opune ca un judecător de pace, care are un interes teoretic în soluționarea litigiului în favoarea părții reclamante, care desfășoară, ca activitate profesională exclusivă, aceeași funcție jurisdicțională, să se poată substitui instanței competente în Italia pentru soluționarea litigiilor de dreptul muncii în general sau a litigiilor privind magistrații obișnuiți, întrucât instanța de ultimă jurisdicție – [la Corte di Cassazione (Curtea de Casație), statuând în camere reunite] – refuză să asigure protecția drepturilor invocate și protejate de dreptul comunitar, impunând astfel instanței competente în mod natural [Tribunale del lavoro (Tribunalul pentru Litigii de Muncă) sau Tribunale amministrativo regionale (Tribunalul Administrativ Regional)] să decline, în cazul în care este sesizat cu o acțiune, propria competență sau jurisdicție, chiar dacă dreptul respectiv – remunerarea concediului, astfel cum se solicită în acțiune – își găsește temeiul în dreptul Uniunii Europene, care este obligatoriu și care prevalează asupra dreptului italian? În cazul în care Curtea constată încălcarea articolului 47 din Cartă, se solicită, în plus, să se indice căile de atac interne aplicabile pentru a evita ca încălcarea normei de drept primar al Uniunii să implice și refuzul absolut în ordinea internă al protecției drepturilor fundamentale garantate de dreptul Uniunii în speță.

(¹) Directiva 2003/88/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 4 noiembrie 2003 privind anumite aspecte ale organizării timpului de lucru (JO 2003, L 299, p. 9, Ediție specială, 05/vol. 7, p. 3).

(²) Directiva 1999/70/CE a Consiliului din 28 iunie 1999 privind acordul-cadru cu privire la munca pe durată determinată, încheiat între CES, UNICE și CEEP (JO 1999, L 175, p. 43, Ediție specială, 05/vol. 5, p. 129).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunal de première instance de Liège (Belgia) la
19 octombrie 2017 – Benoît Sauvage, Kristel Lejeune/État belge**

(Cauza C-602/17)

(2017/C 437/28)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Tribunal de première instance de Liège

Părțile din procedura principală

Reclamanți: Benoît Sauvage, Kristel Lejeune

Pârât: État belge

Întrebarea preliminară

Articolul 15 alineatul 1 din Convenția pentru evitarea dublei impunerii încheiată între Belgia și Marele Ducat al Luxemburgului la 17 septembrie 1970, interpretat în sensul că permite limitarea competenței statului sursă de a impozita remunerațiile unui salariat rezident belgian care exercită activități în calitate de salariat al unui angajator luxemburghez în mod proporțional cu activitatea desfășurată pe teritoriul Luxemburgului, interpretat în sensul că permite să se atribuie statului de reședință competența de impozitare a celorlalte remunerații, corespunzătoare activităților desfășurate în afara teritoriului luxemburghez, interpretat în sensul că impune prezența fizică permanentă și zilnică a salariatului la sediul angajatorului său, deși nu se contestă faptul că acesta merge acolo în mod regulă, în urma examinării jurisdicționale efectuate în mod flexibil pe baza unor elemente obiective și verificabile, și interpretat în sensul că solicită instanțelor să evalueze existența și valoarea prestațiilor efectuate în ambele părți, zi de zi, pentru a stabili numărul acestora raportat la cele 220 de zile lucrătoare, încalcă articolul 45 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene prin faptul că constituie un obstacol de natură fiscală care descurajează activitățile transfrontaliere și principiul general al securității juridice, prin faptul că nu prevede un regim stabil și securizat pentru scutirea fiscală a tuturor remunerațiilor primite de un rezident belgian în temeiul unui contract cu un angajator al cărui sediu administrativ efectiv se află în Marele Ducat al Luxemburgului și că îl expune riscului dublei impozitări pentru toate sau pentru o parte dintre veniturile sale și unui regim imprevizibil și lipsit de orice securitate juridică?

Cerere de decizie preliminară introdusă de Supreme Court of the United Kingdom la 20 octombrie 2017 – Peter Bosworth, Colin Hurley/Arcadia Petroleum Limited și alții

(Cauza C-603/17)

(2017/C 437/29)

Limba de procedură: engleza

Instanța de trimitere

Supreme Court of the United Kingdom

Părțile din procedura principală

Reclamanți: Peter Bosworth, Colin Hurley

Pârâți: Arcadia Petroleum Limited și alții

Întrebările preliminare

- 1) Care este criteriul adecvat pentru a determina dacă o acțiune formulată de către un angajator împotriva unui angajat sau a unui fost angajat (denumit în continuare „angajat”) ține de „materia” contractelor individuale de muncă în sensul titlului II secțiunea 5 (articolele 18-21) din Convenția de la Lugano?
- (1) Pentru ca o acțiune formulată de către un angajator împotriva unui angajat să intre sub incidența articolelor 18-21 este suficient ca respectivul comportament reproșat să fi putut fi invocat de angajator drept o încălcare a contractului individual de muncă al angajatului – chiar și în cazul în care acțiunea efectiv formulată de către angajator nu se întemeiază pe încălcarea contractului respectiv, nu reproșează o astfel de încălcare sau nu invocă o asemenea încălcare, ci este (de exemplu) întemeiată pe unul sau mai multe motive diferite indicate la punctele 26 și 27 din expunerea situației de fapt și a problematicei?
- (2) În subsidiar, criteriul adecvat este cel potrivit căruia acțiunea formulată de un angajator împotriva unui angajat intră sub incidența articolelor 18-21 numai în cazul în care obligația pe care este efectiv întemeiată este o obligație prevăzută în contractul de muncă? Dacă acesta este criteriul adecvat, rezultă că o acțiune care se întemeiază exclusiv pe încălcarea unei obligații care a luat naștere independent de contractul de muncă (și, în cazul în care ar fi relevant, nu este o obligație care a fost „liber consimțită” de angajat) nu intră sub incidența secțiunii 5?
- (3) Dacă niciunul dintre criteriile de mai sus nu este cel adecvat, care este criteriul adecvat?

- 2) În cazul în care o societate și o persoană fizică încheie un „contract” (în sensul articolului 5 punctul 1 din convenție), în ce măsură este necesar pentru existența unui raport de subordonare între societate și persoana fizică ca respectivul contract să constituie un „contract individual de muncă” în sensul secțiunii 5? Poate să existe un astfel de raport în cazul în care persoana fizică este în măsură să stabilească (și stabilește) clauzele contractului său cu societatea și deține controlul și autonomia asupra funcționării de zi cu zi a activității societății și asupra executării propriilor obligații, dar acționarul (acționarii) societății are (au) puterea de a decide cu privire la încetarea raportului?
- 3) În cazul în care titlul II secțiunea 5 din Convenția de la Lugano se aplică numai acțiunilor care, în lipsa secțiunii 5, ar intra în domeniul de aplicare al articolului 5 punctul 1 din Convenția de la Lugano, care este criteriul adecvat pentru a determina dacă o acțiune intră în domeniul de aplicare al articolului 5 punctul 1?
- (1) Criteriul adecvat este cel potrivit căruia o acțiune intră în domeniul de aplicare al articolului 5 punctul 1 în cazul în care comportamentul reproșat ar putea fi invocat drept o încălcare a contractului, chiar dacă acțiunea formulată efectiv de către angajator nu se întemeiază pe o încălcare a contractului, nu reproșează o astfel de încălcare sau nu invocă o asemenea încălcare a contractului respectiv?
- (2) În subsidiar, criteriul adecvat este cel potrivit căruia o acțiune intră în domeniul de aplicare al articolului 5 punctul 1 numai în cazul în care obligația pe care este efectiv întemeiată este o obligație contractuală? Dacă acesta este criteriul adecvat, rezultă că o acțiune care se întemeiază exclusiv pe încălcarea unei obligații care a luat naștere independent de contract (și, în cazul în care ar fi relevant, nu este o obligație care a fost „liber consimțită” de pârât) nu intră în domeniul de aplicare al articolului 5 punctul 1?
- (3) Dacă niciunul dintre criteriile de mai sus nu este cel adecvat, care este criteriul adecvat?
- 4) În cazul în care:
- (1) societățile A și B fac ambele parte dintr-un grup de societăți;
- (2) pârâtul X îndeplinește, *de facto*, rolul de director executiv al acestui grup de societăți (asemenea domnului Bosworth în cadrul grupului de societăți Arcadia: expunerea situației de fapt și a problematicii, punctul 14); X este angajat de o societate a grupului, societatea A (prin urmare, are calitatea de angajat al societății A) (precum domnul Bosworth, pentru anumite perioade, în împrejurările descrise în expunerea situației de fapt și a problematicii, punctul 15); și nu este, din punctul de vedere al dreptului național, angajat de societatea B;
- (3) societatea A formulează o acțiune împotriva lui X, iar aceasta intră sub incidența articolelor 18-21 și
- (4) cealaltă societate a grupului, societatea B, formulează de asemenea o acțiune împotriva lui X în ceea ce privește un comportament similar celui care stă la baza acțiunii formulate de societatea A împotriva lui X,
- care este criteriul adecvat pentru a stabili dacă acțiunea formulată de societatea B intră în domeniul de aplicare al secțiunii 5? În special:
- (1) Răspunsul depinde de aspectul dacă a existat, între X și societatea B, un „contract individual de muncă” în sensul secțiunii 5 și, în cazul unui răspuns afirmativ, care este criteriul adecvat pentru a stabili dacă a existat un astfel de contract?
- (2) Societatea B trebuie considerată „angajator” al lui X în sensul titlului II secțiunea 5 din convenție și/sau acțiunea formulată de societatea B împotriva lui X (a se vedea punctul 4 subpunctul 4 de mai sus) intră sub incidența articolelor 18-21 în același mod în care acțiunea formulată de societatea A împotriva lui X intră sub incidența articolelor 18-21? În special:
- (a) Acțiunea formulată de societatea B intră sub incidența articolului 18 doar în cazul în care obligația pe care este efectiv întemeiată este o obligație prevăzută în contractul de muncă dintre societatea B și X?
- (b) În subsidiar, acțiunea intră sub incidența articolului 18 în cazul în care comportamentul reproșat în cadrul acțiunii ar fi constituit o încălcare a unei obligații prevăzute în contractul de muncă încheiat între societatea A și X?
- (3) Dacă niciunul dintre criteriile de mai sus nu este cel adecvat, care este criteriul adecvat?
-

TRIBUNALUL

Hotărârea Tribunalului din 7 noiembrie 2017 – Frame/EUIPO – Bianca-Moden (BIANCALUNA)

(Cauza T-627/15) ⁽¹⁾

[„Marcă a Uniunii Europene — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene verbale BIANCALUNA — Marca națională figurativă anterioară bianca — Economie de procedură — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Identitatea produselor — Similitudinea semnelor — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenit articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001]”]

(2017/C 437/30)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Frame Srl (San Giuseppe Vesuviano, Italia) (reprezentanți: E. Montelione, M. Borghese și R. Giordano, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentant: S. Bonne, agent)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO, intervenientă la Tribunal: Bianca-Moden GmbH & Co. KG (Ochtrup, Germania) (reprezentant: P. Lange, avocat)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a cincea de recurs a EUIPO din 7 august 2015 (cauza R 2952/2014-5), referitoare la o procedură de opoziție între Bianca-Moden și Frame.

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Frame Srl la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 68, 22.2.2016.

Hotărârea Tribunalului din 7 noiembrie 2017 – Frame/EUIPO – Bianca-Moden (Biancaluna)

(Cauza T-628/15) ⁽¹⁾

[„Marcă a Uniunii Europene — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene figurative Biancaluna – Respingere — Marca națională figurativă anterioară bianca — Motiv relativ de refuz — Lipsa riscului de confuzie — Identitatea produselor — Similitudinea semnelor — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenit articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001]”]

(2017/C 437/31)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Frame Srl (San Giuseppe Vesuviano, Italia) (reprezentanți: E. Montelione, M. Borghese și R. Giordano, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentant: S. Bonne, agent)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO, intervenientă la Tribunal: Bianca-Moden GmbH & Co. KG (Ochtrup, Germania) (reprezentant: P. Lange, avocat)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a cincea de recurs a EUIPO din 7 august 2015 (cauza R 2720/2014-5), referitoare la o procedură de opoziție între Bianca-Moden și Frame.

Dispozitivul

- 1) Anulează Decizia Camerei a cincea de recurs a Oficiului Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO) din 7 august 2015 (cauza R 2720/2014-5).
- 2) EUIPO suportă, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, pe cele efectuate de Frame Srl.
- 3) Bianca-Moden GmbH & Co. KG suportă propriile cheltuieli de judecată.

(¹) JO C 7, 11.1.2016.

Hotărârea Tribunalului din 8 noiembrie 2017 – De Nicola/Consiliul și Curtea de Justiție a Uniunii Europene

(Cauza T-42/16) (¹)

(„Răspundere extracontractuală — Funcție publică — Personalul BEI — Directive privind terapiile cu laser — Articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale — Termen rezonabil — Nerespectarea normelor privind procesul echitabil — Prejudiciu material — Prejudiciu moral — Concluzii formulate de reclamant în cadrul unei cauze pendinte în fața Tribunalului Funcției Publice — Trimitere parțială a cauzei la Tribunal”)

(2017/C 437/32)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamant: Carlo De Nicola (Strassen, Luxemburg) (reprezentanți: inițial L. Isola și G. Isola, ulterior G. Ferabecoli, avocați)

Pârâți: Consiliul Uniunii Europene (reprezentanți: E. Rebasti și M. Veiga, agenți) și Curtea de Justiție a Uniunii Europene (reprezentanți: inițial J. Inghelram, P. Giusta și L. Tonini Alabiso, ulterior J. Inghelram, agenți)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 268 TFUE și vizând repararea prejudiciilor pretins suferite de reclamant ca urmare, în primul rând, a adoptării de către legiuitorul Uniunii a anumitor directive privind terapiile cu laser, în al doilea rând, a duratei pretins excesive a procedurilor în fața Tribunalului Funcției Publice a Uniunii Europene și în fața Tribunalului referitoare la cererea sa de rambursare a cheltuielilor medicale legate de o terapie cu laser, în al treilea rând, a caracterului presupus inechitabil al acestor proceduri și, în al patrulea rând, a numeroaselor acțiuni pe care Tribunalul Funcției Publice și Tribunalul l-ar fi constrâns să le introducă

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Îl obligă pe domnul Carlo De Nicola la plata cheltuielilor de judecată aferente prezentei cauze efectuate atât în fața Tribunalului Uniunii Europene, cât și în fața Tribunalului Funcției Publice a Uniunii Europene.

(¹) JO C 279, 24.8.2015 (cauză înregistrată inițial la Tribunalul Funcției Publice a Uniunii Europene sub numărul F-82/15).

Hotărârea Tribunalului din 8 noiembrie 2017 – De Nicola/Curtea de Justiție a Uniunii Europene**(Cauza T-99/16) (¹)**

(„Răspundere extracontractuală — Funcție publică — Personalul BEI — Hărțuire morală — Nerespectarea normelor procesului echitabil — Articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale — Termen rezonabil — Cereri de despăgubire formulate în cadrul unei acțiuni aflate pe rolul Tribunalului Funcției Publice — Trimitere parțială a cauzei spre rejudecare Tribunalului”)

(2017/C 437/33)*Limba de procedură: italiana***Părțile**

Reclamant: Carlo De Nicola (Strassen, Luxemburg) (reprezentanți: inițial L. Isola și G. Isola, ulterior G. Ferabecoli, avocați)

Pârâtă: Curtea de Justiție a Uniunii Europene (reprezentanți: inițial J. Inghelram, P. Giusta și L. Tonini Alabiso, ulterior J. Inghelram, agenți)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 268 TFUE prin care se solicită repararea prejudiciilor pretins suferite de reclamant, în primul rând, pe de o parte, din cauza hărțuirii morale la care ar fi fost supus din partea Băncii Europene de Investiții (BEI) și, pe de altă parte, din cauza caracterul presupus inequitabil al procedurilor în fața Tribunalului Funcției Publice a Uniunii Europene și în fața Tribunalului în care reclamantul a fost parte și, în al doilea rând, din cauza duratei pretins excesive a procedurilor menționate.

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Îl obligă pe domnul Carlo De Nicola la plata cheltuielilor de judecată aferente prezentei proceduri atât în fața Tribunalului Uniunii Europene, cât și în fața Tribunalului Funcției Publice a Uniunii Europene.

(¹) JO C 414, 14.12.2015 (cauză înregistrată inițial în fața Tribunalului Funcției Publice a Uniunii Europene sub numărul F-100/16).

**Hotărârea Tribunalului din 7 noiembrie 2017 – Mundipharma/EUIPO – Multipharma
(MULTIPHARMA)**

(Cauza T-144/16) ⁽¹⁾

[„Marcă a Uniunii Europene — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene verbale MULTIPHARMA — Marca Uniunii Europene verbale anterioare MUNDIPHARMA — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”]

(2017/C 437/34)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Mundipharma AG (Basel, Elveția) (reprezentant: F. Nielsen, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentant: H. Kunz, agent)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO, intervenientă la Tribunal: Multipharma SA (Luxemburg, Luxemburg) (reprezențanți: P. Goldenbaum și I. Rohr, avocați)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei întâi de recurs a EUIPO din 22 ianuarie 2016 (cauza R 2950/2014-1) privind o procedură de opoziție între Mundipharma și Multipharma.

Dispozitivul

- 1) Anulează Decizia Camerei întâi de recurs a Oficiului Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO) din 22 ianuarie 2016 (cauza R 2950/2014-1).
- 2) EUIPO suportă, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, pe cele efectuate de Mundipharma AG, inclusiv cheltuielile de judecată efectuate de Mundipharma în vederea procedurii aflate pe rolul camerei de recurs a EUIPO.
- 3) Multipharma SA suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 191, 30.5.2016.

Hotărârea Tribunalului din 8 noiembrie 2017 – Oakley/EUIPO – Xuebo Ye (Reprezentarea unei elipse discontinue)

(Cauza T-754/16) ⁽¹⁾

[„Marcă a Uniunii Europene — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene figurative reprezentând o siluetă în formă de elipsă discontinuă — Marca Uniunii Europene figurativă anterioară care reprezintă o elipsă — Motive relative de refuz — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) și alineatul (5) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenit articolul 8 alineatul (1) litera (b) și alineatul (5) din Regulamentul (UE) 2017/1001]”]

(2017/C 437/35)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamantă: Oakley, Inc. (Foothill Ranch, California, Statele Unite) (reprezențanți: E. Ochoa Santamaría și V. Rodríguez Pombo, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentant: S. Palmero Cabezas, agent)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO: Xuebo Ye (Wenzhou, China)

Obiectul

Acțiune introdusă împotriva deciziei Camerei a patra de recurs a EUIPO din 31 august 2016 (cauza R 2608/2015–4), privind o procedură de opoziție între Oakley și Xuebo Ye

Dispozitivul

- 1) Anulează Decizia Camerei a patra de recurs a Oficiului Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO) din 31 august 2016 (cauza R 2608/2015–4) în măsura în care prin aceasta s-a confirmat decizia Diviziei de opoziție și s-a respins opoziția în măsura în care aceasta se întemeiază pe motivul vizat la articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 iunie 2017 privind marca Uniunii Europene].
- 2) Respinge în rest acțiunea.
- 3) Fiecare parte suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 14, 16.1.2017.

Hotărârea Tribunalului din 8 noiembrie 2017 – Isocell/EUIPO – iCell (iCell.)

(Cauza T-776/16) ⁽¹⁾

[„Marcă a Uniunii Europene — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene figurative iCell. — Marca Uniunii Europene verbală anterioară Isocell, marca internațională verbală anterioară Isocell și mărcile verbale anterioare internațională și națională ISOCELL — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [în prezent articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) nr. 2017/1001]”]

(2017/C 437/36)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Isocell GmbH (Neumarkt am Wallersee, Austria) (reprezentant: C. Thiele, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentant: A. Schiffko, agent)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO, intervenientă la Tribunal: iCell AB (Älvdalen, Suedia) (reprezentant: J. Kroher, avocat)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei întâi de recurs a EUIPO din 15 septembrie 2016 (cauza R 2496/2015-1), privind o procedură de opoziție între Isocell și iCell.

Dispozitivul

- 1) Respinge recursul.

2) Obligă Isocell GmbH la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 14, 16.1.2017.

Hotărârea Tribunalului din 8 noiembrie 2017 – Isocell/EUIPO – iCell (iCell. Insulation Technology Made in Sweden)

(Cauza T-777/16) ⁽¹⁾

„Marcă a Uniunii Europene — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene figurative iCell. Insulation Technology Made in Sweden — Marca Uniunii Europene verbală anterioară Isocell, marca internațională verbală anterioară Isocell și mărcile internațională și națională verbale anterioare ISOCELL — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenit articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001]”

(2017/C 437/37)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Isocell GmbH (Neumarkt am Wallersee, Austria) (reprezentant: C. Thiele, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentant: A. Schiffko, agent)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO, intervenientă la Tribunal: iCell AB (Älvdalen, Suedia) (reprezentant: J. Kroher, avocat)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei întâi de recurs a EUIPO din 28 iulie 2016 (cauza R 181/2016-1) privind o procedură de opoziție între Isocell și iCell.

Dispozitivul

1) Respinge acțiunea.

2) Obligă Isocell GmbH la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C-14, 16.1.2017.

Hotărârea Tribunalului din 8 noiembrie 2017 – Steiniger/EUIPO – ista Deutschland (IST)

(Cauza T-80/17) ⁽¹⁾

„Marcă a Uniunii Europene — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene figurative IST — Marca Uniunii Europene figurativă anterioară ISTA — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Public relevant — Similitudinea produselor și a serviciilor — Similitudinea semnelor — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenit articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001]”

(2017/C 437/38)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamant: Ingo Steiniger (Nümbrecht, Germania) (reprezentant: K. Schulze Horn, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentanți: V. Mensing și A. Schifko, agenți)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO, intervenientă la Tribunal: ista Deutschland GmbH (Essen, Germania) (reprezentant: F. Lindenberg, avocat)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a cincea de recurs a EUIPO din 1 decembrie 2016 (cauza R 2242/2015-5) privind o procedură de opoziție între ista Deutschland și domnul Steiniger

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Îl obligă pe domnul Ingo Steiniger la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 112, 10.4.2017.

Acțiune introdusă la 11 septembrie 2017 – Previsión Sanitaria Nacional, PSN, Mutua de Seguros y Reaseguros a Prima Fija/SRB

(Cauza T-623/17)

(2017/C 437/39)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamante: Previsión Sanitaria Nacional, PSN, Mutua de Seguros y Reaseguros a Prima Fija (Madrid, Spania) (reprezentant: R. Ariño Sánchez, avocat)

Pârât: Comitetul unic de rezoluție

Concluziile

Reclamantele solicită Tribunalului:

- anularea actului atacat;
- în orice caz, stabilirea obligației de atribuire a contractului de prestări de servicii în vederea evaluării definitive și a evaluării prevăzute la articolul 20 alineatele (16)-(19) din Regulamentul nr. 806/2014 prin intermediul unei proceduri concurențiale, la care să nu poată participa expertul care a efectuat o evaluare provizorie a băncii, recunoscând dreptul persoanelor prejudiciate de actul original de a fi audiate în procedura de evaluare *ex post*, având acces la ansamblul procedurii administrative, și dreptul lor la cea mai mare contraprestație care poate rezulta *ex post*, care va trebui să fie plătită de ofertantul băncii [Banco de Santander] sau, cu titlu subsidiar, de SRB;
- independent de al doilea capăt de cerere și cu titlu de cerere accesorie primului capăt de cerere, obligarea SRB să plătească PSN suma de 276 201,42 euro, plus dobânzile legale începând cu data acestei cereri.

Motivele și principalele argumente

Motivele și principalele argumente sunt similare cu cele invocate în cauzele T-478/17, *Mutualidad de la Abogacía și Hermandad Nacional de Arquitectos Superiores y Químicos/Comitetul unic de rezoluție*, T-481/17, *Fundación Tatiana Pérez de Guzmán el Bueno și SFL/Comitetul unic de rezoluție*, T-482/17, *Comercial Vascongada Recalde/Comisia și Comitetul unic de rezoluție*, T-483/17, *García Suárez și alții/Comisia și Comitetul unic de rezoluție*, T-484/17, *Fidesban și alții/Comitetul unic de rezoluție*, T-497/17, *Sánchez del Valle și Calatrava Real State 2015/Comisia și Comitetul unic de rezoluție*, și T-498/17, *Pablo Álvarez de Linera Granda/Comisia și Comitetul unic de rezoluție*.

Acțiune introdusă la 27 septembrie 2017 – Anabi Blanga/ EUIPO – Polo/Lauren (HPC POLO)**(Cauza T-657/17)**

(2017/C 437/40)

*Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza***Părțile**

Reclamant: Gidon Anabi Blanga (Ciudad de Mexico, Mexic) (reprezentant: M. Sanmartín Sanmartín, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: The Polo/Lauren Company LP (New York, New York, Statele Unite)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Solicitantul mărcii în litigiu: reclamantul

Marca în litigiu: marca Uniunii Europene verbală „HPC POLO” – cererea de înregistrare a mărcii Uniunii Europene nr. 13 531 462

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de opoziție

Decizia atacată: Decizia Camerei întâi de recurs a EUIPO din 14 iunie 2017 în cauza R 2368/2016-1

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată.

Motivul invocat

- încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) Regulamentul nr. 207/2009.

Acțiune introdusă la 21 septembrie 2017 – Alkarim for Trade and Industry LLC/Consiliul**(Cauza T-667/17)**

(2017/C 437/41)

*Limba de procedură: franceza***Părțile**

Reclamantă: Alkarim for Trade and Industry LLC (Tal Kurdi, Siria) (reprezentanți: J.-P. Buyle și L. Cloquet, avocați)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei (PESC) 2017/1245 din 10 iulie 2017 privind punerea în aplicare a Deciziei 2013/255/PESC privind măsuri restrictive împotriva Siriei, în măsura în care o privește pe reclamantă;
- anularea Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2017/1241 al Consiliului din 10 iulie 2017 privind punerea în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 36/2012 privind măsuri restrictive având în vedere situația din Siria, în măsura în care o privește pe reclamantă;
- obligarea Consiliului la plata tuturor cheltuielilor de judecată, inclusiv a cheltuielilor efectuate de reclamantă.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă cinci motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe o eroare vădită de apreciere a faptelor, întrucât Consiliul nu ar oferi nicio dovadă a faptului că reclamanta ar fi un conglomerat sirian recunoscut la nivel internațional.

Potrivit acesteia din urmă, această afirmație, complet eronată în ansamblul său, ar revela numeroase inexactități materiale în abordarea Consiliului.

În plus, reclamanta susține că poate demonstra faptul că nu este o mare societate, ci ar corespunde definiției de întreprindere mică sau mijlocie, potrivit legislației europene, și nu ar beneficia de niciun renume la nivel internațional.

Aceasta consideră de asemenea că Consiliul nu a ținut cont de Hotărârea din 6 aprilie 2017, Alkarim for Trade and Industry/Consiliul (T-35/15, nepublicată, EU:T:2017:262), nici de Hotărârea din 11 mai 2017, Abdulkarim/Conseil (T-304/15, nepublicată, EU:T:2017:327), în care Tribunalul a anulat sancțiunile îndreptate împotriva reclamantului și, respectiv, împotriva domnului M. Wael Abdulkarim, ca urmare a unor erori vădite de apreciere comise de Consiliu.

2. Al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea principiului general al proporționalității, în măsura în care:

- măsurile atacate ar conduce la o închidere a comerțului internațional față de reclamantă, având în vedere că aceasta își desfășoară o parte importantă a afacerilor cu furnizori și clienți europeni;
- măsurile atacate ar determina, pe de altă parte, caducitatea a numeroase contracte încheiate și aflate în curs și angajarea răspunderii contractuale și cvasidelictuale a reclamantei față de clienții și cocontractanții săi, în mod nejustificat. Aceasta din urmă consideră o astfel de sancțiune total disproporționată.

3. Al treilea motiv, întemeiat pe încălcarea disproporționată a dreptului de proprietate și a dreptului de a exercita o activitate profesională, întrucât, prin sancțiunile adoptate, Consiliul ar fi adus atingere, în mod inevitabil, dreptului de proprietate al reclamantei, precum și dreptului său de a desfășura activități economice, încălcându-se astfel Protocolul adițional nr. 1 la Convenția pentru apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților fundamentale. Reclamanta consideră că nu poate fi împiedicată să beneficieze în mod pașnic de bunurile sale și de libertatea sa economică, ceea ce ar justifica anularea măsurilor atacate, în măsura în care acestea o privesc.

4. Al patrulea motiv, întemeiat pe un abuz de putere în măsura în care măsurile adoptate de Consiliu nu ar avea niciun efect asupra regimului sirian și în măsura în care reclamanta a rămas în permanență independentă de regimul aflat la putere. Astfel, aceasta din urmă consideră că sancțiunile adoptate de Consiliu sunt lipsite de temei și de dovadă, și nu au ca scop să vizeze regimul sirian, ci numai reclamanta, pentru motive pe care aceasta nu le cunoaște.

5. Al cincilea motiv, întemeiat pe încălcarea obligației de motivare prevăzute la articolul 296 al doilea paragraf din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE). În această privință, reclamanta susține că motivarea Consiliului în sprijinul măsurilor atacate este eliptică și nu face referire la niciun element concret relevant care să-i permită să identifice motivul pentru care este considerată „un conglomerat sirian recunoscut la nivel internațional care este asociat cu Wael Abdulkarim, care figurează pe listă în calitate de important om de afaceri care își desfășoară activitatea în Siria”.

Ațiune introdusă la 11 octombrie 2017 – Man Truck & Bus/EUIPO – Halla Holdings (MANDO)

(Cauza T-698/17)

(2017/C 437/42)

Limba în care a fost formulată acțiunea: germana

Părțile

Reclamantă: Man Truck & Bus AG (München, Germania) (reprezentant: C. Röhl, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Halla Holdings Corp. (Yongin, Coreea)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Titularul mărcii în litigiu: cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs

Marca în litigiu: marca Uniunii verbală „MANDO” – cererea de înregistrare nr. 11 276 144

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de opoziție

Decizia atacată: Decizia Camerei întâi de recurs a EUIPO din 13 iulie 2017 în cauza R 1919/2016-1

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată.

Motivul invocat

- încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009.

Ațiune introdusă la 12 octombrie 2017 – Cipru/EUIPO – Papouis Dairies (Papouis Halloumi)

(Cauza T-703/17)

(2017/C 437/43)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: Republica Cipru (reprezentanți: V. Marsland, solicitor, și S. Malynicz, QC)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Papouis Dairies LTD (Nicosia, Cipru)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Solicitantul mărcii în litigiu: cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs

Marca în litigiu: marca Uniunii Europene figurativă în culori care cuprinde elementele verbale „Papouis Halloumi” – cererea de înregistrare nr. 11 176 344

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de opoziție

Decizia atacată: Decizia Camerei a patra de recurs a EUIPO din 3 august 2017 în cauza R 2924/2014-4

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- obligarea EUIPO și a celeilalte părți din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs la plata cheltuielilor de judecată.

Motivul invocat

- încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009.

Acțiune introdusă la 12 octombrie 2017 – OPS Újpesti/Comisia

(Cauza T-708/17)

(2017/C 437/44)

Limba de procedură: maghiara

Părțile

Reclamantă: OPS Újpesti Csökkentmunkaképességűek Ipari és Kereskedelmi Kft. (Budapesta, Ungaria) (reprezentant: L. Szabó, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- cu titlu principal, constatarea faptului că în examinarea ajutorului de stat nu se stabilește o compatibilitate în sensul articolului 107 alineatul (1) TFUE în ceea ce privește Decizia Comisiei SA.29432 – CP 290/2009 – Ungaria – „Ajutor pentru angajarea de lucrători cu dizabilități presupus ilegal din cauza caracterului discriminatoriu al reglementării” din 20 iulie 2011 și SA.45498 (FC/2016) – „Reclamația OPS Újpest-lift Kft. privind ajutorul de stat plătit întreprinderilor care au angajat lucrători cu dizabilități între 2006 și 2012” din 25 ianuarie 2017 (denumite în continuare „deciziile atacate”);
- în subsidiar, constatarea faptului că deciziile atacate nu constituie, în cadrul acțiunii în despăgubire nr. 28.P.21.072/2016 (devenită ulterior nr. 28.P.21.143/2017), introdusă de reclamantă la Fővárosi Törvényszék (Curtea din Budapesta-Capitală, Ungaria) împotriva Ministerului Resurselor Umane (Ungaria), acte obligatorii din punct de vedere juridic pentru reclamantă, întrucât își întemeiază acțiunea în despăgubire pe o încălcare a articolului 107 alineatul (1) TFUE, iar nu a articolului 107 alineatul (3) TFUE;
- constatarea, în cazul în care deciziile atacate ar constitui, în cadrul acțiunii în despăgubire întemeiate pe o încălcare a articolului 107 alineatul (1) TFUE, acte obligatorii din punct de vedere juridic pentru reclamantă, că deciziile menționate sunt nule întrucât ajutorul de stat acordat de autoritățile maghiare încalcă articolul 107 alineatul (1) TFUE.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă un motiv legat de fiecare concluzie.

1. Primul motiv, invocat în susținerea primei concluzii

- Deciziile atacate nu declară compatibilitatea ajutorului de stat în temeiul articolului 107 alineatul (1) TFUE; din acest motiv, aceste decizii nu constituie acte obligatorii din punct de vedere juridic în ceea ce privește acțiunea în despăgubire introdusă de reclamantă împotriva Ministerului Resurselor Umane la Fővárosi Törvényszék.

2. Al doilea motiv, invocat în susținerea celei de a doua concluzii

- În deciziile atacate, Comisia nu a concluzionat în sensul compatibilității ajutorului de stat în temeiul articolului 107 alineatul (1) TFUE, invocat de reclamantă, ci în temeiul articolului 107 alineatul (3) TFUE. Prin urmare, aceste decizii nu sunt relevante în ceea ce privește temeiul juridic al pretenției formulate în cadrul acțiunii în despăgubire introduse la Fővárosi Törvényszék și nu constituie acte obligatorii din punct de vedere juridic pentru reclamantă.

3. Al treilea motiv, invocat în susținerea celei de a treia concluzii

- Potrivit reclamantei, deciziile atacate sunt nule, întrucât autoritățile maghiare au acordat un ajutor de stat ilegal care încalcă articolul 107 alineatul (1) TFUE și pe care ar fi trebuit să îl notifice Comisiei în temeiul articolului 108 alineatul (3) TFUE. Pentru a concluziona în sensul nelegalității ajutorului, reclamanta se întemeiază pe Comunicarea Comisiei privind noțiunea de ajutor de stat astfel cum este menționată la articolul 107 alineatul (1) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene ⁽¹⁾ și pe Regulamentul (CE) nr. 800/2008 al Comisiei din 6 august 2008 de declarare a anumitor categorii de ajutoare compatibile cu piața comună în aplicarea articolelor [107 și 108 TFUE] (Regulament general de exceptare pe categorii de ajutoare) ⁽²⁾.

⁽¹⁾ JO 2016, C 262, p. 1.

⁽²⁾ JO 2008, L 214, p. 3.

Acțiune introdusă la 13 octombrie 2017 – M-Sansz/Comisia

(Cauza T-709/17)

(2017/C 437/45)

Limba de procedură: maghiara

Părțile

Reclamantă: M-Sansz Kereskedelmi, Termelő és Szolgáltató Kft. (Pécs, Ungaria) (reprezentant: L. Szabó, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- Cu titlu principal, declararea nestabilirii, prin Decizia Comisiei SA.29432 — CP 290/2009 — Ungaria — „Ajutor pentru încadrarea în muncă a lucrătorilor cu handicap, pretins ilegal din cauza caracterului discriminator al reglementării” din 20 iulie 2011 și prin Decizia Comisiei SA.45498 (FC/2016) — „Denunțul OPS Újpest-lift Kft. în raport cu ajutoarele de state acordate între 2006 și 2012 în favoarea întreprinderilor care angajează lucrători cu handicap” din 25 ianuarie 2017, (denumite în continuare „deciziile atacate”), a incompatibilității ajutorului de stat în temeiul articolului 107 alineatul (1) TFUE;

- în subsidiar, declararea caracterului neobligatoriu din punct de vedere juridic pentru reclamantă al deciziilor atacate, în cadrul procedurii de despăgubire pentru daune și prejudicii, declanșată de această parte împotriva Emberi Erőforrások Minisztériuma (ministerul muncii, Ungaria), înregistrată cu numărul 23. P. 25.843/2016 pe rolul Fővárosi Törvényszék (Curtea din Budapesta-Capitală) și a faptului că, din acest motiv, reclamanta nu este o parte afectată în mod direct și individual dat fiind că își întemeiază pretenția de despăgubire pe încălcarea articolului 107 alineatul (1) TFUE, iar nu pe încălcarea articolului 107 alineatul (3) TFUE;
- în cazul în care deciziile atacate trebuie calificate drept acte obligatorii din punct de vedere juridic pentru reclamantă în cadrul procedurii de despăgubire pentru daune și prejudicii, întemeiată pe încălcarea articolului 107 alineatul (1) TFUE, declararea nulității deciziilor atacate, având în vedere că ajutorul de stat acordat de autoritățile maghiare încalcă articolul 107 alineatul (1) TFUE.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă un temei juridic pentru fiecare capăt de cerere.

1. Temeiul juridic al primului capăt de cerere

- Deciziile atacate nu declară compatibilitatea ajutorului de stat în temeiul articolului 107 alineatul (1) TFUE; din acest motiv, respectivele decizii nu constituie acte obligatorii din punct de vedere juridic în contextul procedurii de despăgubire pentru daune și prejudicii, declanșată de reclamantă împotriva Emberi Erőforrások Minisztériuma (ministerul muncii, Ungaria), pe rolul Fővárosi Törvényszék (Curtea din Budapesta-Capitală).

2. Temeiul juridic al celui de al doilea capăt de cerere

- În deciziile atacate, Comisia a declarat compatibilitatea ajutorului de stat nu pe temeiul articolului 107 alineatul (1) TFUE, ci pe temeiul articolului 107 alineatul (3) TFUE. Prin urmare, respectivele decizii sunt irelevante în raport cu temeiul juridic al cererii formulate în procedura de despăgubire pentru daune și prejudicii, pendinte în fața Fővárosi Törvényszék (Curtea din Budapesta-Capitală) și nu constituie acte obligatorii din punct de vedere juridic pentru reclamantă.

3. Temeiul juridic al celui de al treilea capăt de cerere

- În opinia reclamantei, deciziile atacate sunt nule întrucât autoritățile maghiare au acordat un ajutor de stat ilegal care încalcă articolul 107 alineatul (1) TFUE și cu privire la care, în temeiul prevederilor articolului 108 alineatul (3) TFUE, Comisia ar fi trebuit informată. Pentru a fundamenta caracterul ilegal al ajutorului, reclamanta invocă Comunicarea Comisiei privind noțiunea de ajutor de stat astfel cum este menționată la articolul 107 alineatul (1) [TFUE] ⁽¹⁾ și Regulamentul (CE) nr. 800/2008 al Comisiei din 6 august 2008 de declarare a anumitor categorii de ajutoare compatibile cu piața comună în aplicarea articolelor [107 TFUE] și [108 TFUE] (Regulament general de exceptare pe categorii de ajutoare) ⁽²⁾

⁽¹⁾ JO 2016, C 262, p. 1.

⁽²⁾ JO 2008, L 214, p. 3.

Acțiune introdusă la 13 octombrie 2017 – Lux-Rehab Non-Profit/Comisia

(Cauza T-710/17)

(2017/C 437/46)

Limba de procedură: maghiara

Părțile

Reclamantă: LUX-REHAB Foglalkoztató Non-Profit Kft. (Szombathely, Ungaria) (reprezentant: L. Szabó, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- cu titlu principal, constatarea faptului că Decizia SA.29432 – CP 290/2009 – Ungaria – „Ajutor în ceea ce privește angajarea lucrătorilor cu handicap presupus ilegal din cauza caracterului discriminatoriu al reglementării” a Comisiei din 20 iulie 2011 și Decizia SA.45498 (FC/2016) – „Reclamația OPS Újpest-lift Kft. privind ajutorul de stat acordat întreprinderilor care au angajat lucrători cu handicap între 2006 și 2012” a Comisiei din 25 ianuarie 2017 (denumite în continuare „deciziile atacate”) nu sunt compatibile cu articolul 107 alineatul (1) TFUE;
- în subsidiar, constatarea faptului că deciziile atacate nu constituie, în cadrul acțiunii în despăgubiri nr. 66.P.22.195/2017 introdusă de reclamantă în fața Fővárosi Törvényszék (Curtea din Budapesta, Ungaria) împotriva Ministerul Resurselor Umane (Ungaria), acte cu forță juridică obligatorie pentru reclamantă și că aceasta nu reprezintă o parte vizată în mod direct și individual, deoarece își întemeiază acțiunea în despăgubiri pe încălcarea articolului 107 alineatul (1) TFUE, iar nu a articolului 107 alineatul (3) TFUE;
- în cazul în care deciziile atacate ar constitui, în cadrul acțiunii în despăgubiri întemeiate pe încălcarea articolului 107 alineatul (1) din TFUE acte cu forță juridică obligatorie pentru reclamantă, constatarea faptului că deciziile menționate sunt nule pentru motivul că ajutorul de stat acordat de autoritățile ungare încalcă articolul 107 alineatul (1) TFUE.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă trei motive.

1. Primul motiv invocat în susținerea primului capăt de cerere

- Deciziile atacate nu au afirmat compatibilitatea ajutorului de stat în temeiul articolului 107 alineatul (1) TFUE și, în consecință, aceste decizii nu constituie acte cu forță juridică obligatorie în ceea ce privește acțiunea în despăgubiri introdusă de reclamantă împotriva Ministerului Resurselor Umane în fața Fővárosi Törvényszék (Curtea din Budapesta, Ungaria).

2. Al doilea motiv invocat în susținerea celui de al doilea capăt de cerere

- În deciziile atacate, Comisia nu a afirmat compatibilitatea ajutorului de stat în temeiul articolului 107 alineatul (1) TFUE, invocat de reclamantă, ci în temeiul articolului 107 alineatul (3) TFUE. Prin urmare, aceste decizii nu sunt relevante în ceea ce privește temeiul juridic al pretențiilor formulate în cadrul acțiunii în despăgubiri pendinte în fața Fővárosi Törvényszék (Curtea din Budapesta, Ungaria) și acestea nu constituie acte cu forță juridică obligatorie pentru reclamantă.

3. Al treilea motiv invocat în susținerea celui de al treilea capăt de cerere

- În opinia reclamantei, deciziile atacate sunt nule deoarece autoritățile maghiare au acordat un ajutor de stat ilegal care încalcă articolul 107 alineatul (1) din TFUE și deoarece Comisia ar fi trebuit să fie notificată în temeiul articolului 108 alineatul (3) din TFUE. Pentru a concluziona asupra ilegalității ajutorului, reclamanta se întemeiază pe Comunicarea Comisiei privind noțiunea de ajutor de stat, astfel cum se prevede la articolul 107 alineatul (1) [TFUE] ⁽¹⁾ și pe Regulamentul (CE) nr. 800/2008 al Comisiei din 6 august 2008 de declarare a anumitor categorii de ajutoare compatibile cu piața comună în aplicarea articolelor [107 și 108 TFUE] (Regulamentului general de exceptare pe categorii de ajutoare) ⁽²⁾.

⁽¹⁾ JO 2016, C 262, p. 1.

⁽²⁾ JO 2008, L 214, p. 3.

Acțiune introdusă la 9 octombrie 2017 – Ntolas/EUIPO – General Nutrition Investment (GN Laboratories)**(Cauza T-712/17)**

(2017/C 437/47)

*Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza***Părțile**

Reclamant: Christos Ntolas (Wuppertal, Germania) (reprezentant: C. Renger, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: General Nutrition Investment Co. (Delaware, Arizona, Statele Unite)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Titularul mărcii în litigiu: reclamantul

Marca în litigiu: marca Uniunii Europene verbală „GN Laboratoires” – cererea de înregistrare nr. 11 223 559

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de opoziție

Decizia atacată: Decizia Camerei a cincea de recurs a EUIPO din 18 iulie 2017 în cauza R 2358/2016-5

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- respingerea opoziției formulate împotriva cererii de înregistrare a mărcii comunitare nr. 011223559;
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată.

Motivul invocat

- încălcarea articolului 8 alineatul (1) din Regulamentul nr. 207/2009.

Acțiune introdusă la 14 octombrie 2017 – Motex/Comisia**(Cauza T-713/17)**

(2017/C 437/48)

*Limba de procedură: maghiara***Părțile**

Reclamantă: MOTEX Ipari és Szolgáltató Rehabilitációs Kft. (Esztergom-Kertváros, Ungaria) (reprezentant: L. Szabó, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- cu titlu principal, constatarea faptului că decizia Comisiei SA.29432 – CP 290/2009 – Ungaria – „Ajutor pentru încadrarea în muncă a lucrătorilor cu handicap, presupus nelegal din cauza caracterului discriminatoriu al reglementării” din 20 iulie 2011 și decizia Comisiei SA.45498 (FC/2016) – „Plângere formulată de OPS Újpest-lift Kft. cu privire la ajutoarele de stat acordate între anul 2006 și anul 2012 în favoarea întreprinderilor care încadrează în muncă lucrători cu handicap” din 25 ianuarie 2017 (denumite în continuare „deciziile atacate”) nu declară ajutorul de stat compatibil în temeiul articolului 107 alineatul (1) TFUE.
- cu titlu subsidiar, constatarea faptului că deciziile atacate nu constituie acte juridice cu forță obligatorie pentru reclamantă în cadrul acțiunii în despăgubire pentru prejudicii formulate de aceasta împotriva Emberi Erőforrások Minisztériuma (Ministerul Resurselor Umane, Ungaria) și aflată pe rolul Fővárosi Törvényszék (Curtea din Budapesta-Capitală, Ungaria) sub numărul 18. G. 40.399/2017 și că, pentru acest motiv, reclamanta nu este afectată în mod direct și individual, întrucât își întemeiază cererea de despăgubire pe încălcarea articolului 107 alineatul (1) TFUE, iar nu pe încălcarea articolului 107 alineatul (3) TFUE.
- în cazul în care deciziile atacate ar fi calificate ca acte juridice cu forță obligatorie pentru reclamantă în cadrul acțiunii în despăgubire pentru prejudicii întemeiate pe încălcarea articolului 107 alineatul (1) TFUE, constatarea nulității deciziilor atacate, întrucât ajutorul de stat acordat de autoritățile maghiare încalcă articolul 107 alineatul (1) TFUE.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii sale, reclamanta a invocat câte un temei juridic pentru fiecare concluzie.

1. Temeiul juridic pentru prima concluzie

- Deciziile atacate nu declară ajutorul de stat compatibil în temeiul articolului 107 alineatul (1) TFUE; pentru acest motiv, deciziile menționate nu constituie acte juridice cu forță obligatorie în contextul acțiunii în despăgubire pentru prejudicii formulate de reclamantă împotriva Emberi Erőforrások Minisztériuma (Ministerul Resurselor Umane, Ungaria) în fața Fővárosi Törvényszék (Curtea din Budapesta-Capitală, Ungaria).

2. Temeiul juridic pentru a doua concluzie

- În deciziile atacate, Comisia nu a declarat compatibilitatea ajutorului de stat în temeiul articolului 107 alineatul (1) TFUE invocată de reclamantă, ci în temeiul articolului 107 alineatul (3) TFUE. În consecință, aceste decizii nu prezintă relevanță în legătură cu temeiul juridic al cererii formulate în cadrul acțiunii în despăgubire pentru prejudicii care se află pe rolul Fővárosi Törvényszék (Curtea din Budapesta-Capitală, Ungaria) și nu constituie acte juridice cu forță obligatorie pentru reclamantă.

3. Temeiul juridic pentru a treia concluzie

- Potrivit reclamantei, deciziile atacate sunt nule întrucât autoritățile maghiare au acordat un ajutor de stat nelegal care încalcă articolul 107 alineatul (1) TFUE și cu privire la care Comisia ar fi trebuit să fie informată, în conformitate cu articolul 107 alineatul (3) TFUE. În susținerea nelegalității ajutorului, reclamanta a invocat Comunicarea Comisiei privind noțiunea de ajutor de stat astfel cum este menționată la articolul 107 alineatul (1) [TFUE] ⁽¹⁾ și Regulamentul (CE) nr. 800/2008 al Comisiei din 6 august 2008 de declarare a anumitor categorii de ajutoare compatibile cu piața comună în aplicarea articolelor [107 TFUE] și [108 TFUE] (Regulament general de exceptare pe categorii de ajutoare) ⁽²⁾.

⁽¹⁾ JO 2016, C 262, p. 1.

⁽²⁾ JO 2008, L 214, p. 3.

Acțiune introdusă la 10 octombrie 2017 – Aeris Invest/SRB**(Cauza T-714/17)**

(2017/C 437/49)

*Limba de procedură: spaniola***Părțile**

Reclamantă: Aeris Invest Sàrl (Luxemburg, Luxemburg) (reprezentanți: M. Roca Junyent, J. Calvo Costa, R. Vallina Hoset și A. Sellés Marco, avocați)

Pârât: Comitetul unic de rezoluție

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- declararea responsabilității extracontractuale a Comitetul unic de rezoluție (SRB) și obligarea acestuia la repararea prejudiciului suferit de reclamantă care decurge din ansamblul acțiunilor și al omisiunilor SRB care au lipsit-o pe reclamantă de obligațiunilor și de titlurile BANCO POPULAR ESPAÑOL, S.A. pe care le deținea;
- obligarea SRB la plata în favoarea reclamantei, cu titlu de reparații pentru prejudiciu suferit („quantum exigibil”):
 - cu titlu principal, restituirea investițiilor efectuate, în quantum de 113 022 558,44 euro în acțiuni ale Banco Popular;
 - cu titlu subsidiar în raport cu punctul anterior, a sumei de 93,74 milioane de euro; sau
 - cu titlu cu totul subsidiar, a sumei de 54,29 milioane euro.
- majorarea quantumului exigibil cu dobânzi compensatorii începând de la 7 iunie 2017 și până la pronunțarea hotărârii prin care va fi soluționată prezenta acțiune;
- majorarea quantumului exigibil cu dobânzi de întârziere începând de la pronunțarea hotărârii menționate și până la plata integrală a quantumului exigibil, la nivelul stabilit de Banca Centrală Europeană pentru principalele operațiuni de refinanțare, majorată cu două puncte procentuale;
- obligarea SRB la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Motivele și principalele argumente sunt similare cu cele invocate în cauza T-659/17, Vallina Fonseca/SRB

Ordonanța Tribunalului din 25 octombrie 2017 – Franmax/EUIPO – R. Seelig & Hille (her-bea)**(Cauza T-97/17) ⁽¹⁾**

(2017/C 437/50)

Limba de procedură: engleza

Președintele Camerei a doua a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 112, 10.4.2017.

ISSN 1977-1029 (ediție electronică)
ISSN 1830-3668 (ediție tipărită)

Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

RO